

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

bis oibus deficientibus, aut post mortē omniū vñs nō fuit, sed dixit, si neq; Florus neq; Sosia heredes essent, nā hęc verba cōiunctiua, & copulatiua cōcursum oīum cōtinent, vt ibi cū sim, veluti p Alex. in d. confli. 92. circa fi. Rursus Pau. de Cast. in d. confli. 269. dū voluit substitutionē factā in toto post mortem oīum ab vltimo moriente factā esse censeri, loqui vñ in terminis d.l. codicillis ff. de vñs leg. in fi. prin. quā allegat, ergo fm illam debet intelligi arg. eorū, que habent per Bar. in l. non solū §. liberationis verba ff. de libe. leg. Si itaq; post mortē omniū, qui essent honorati facta fuisset, & in tota re relicta, ab vltimo facta dici nō debet, vt declarat Bar. in d.l. codicillis, qđ optimē facit ad euitādum illud qđ voluit Pau. & tequutus est Alex. q. his suis dictis cōis opinionis scribentū quietem turbant. Plura quippe alia pro cōplemento huius materiæ dicenda essent, & ad cām faciētia, verum quia certus est mihi prāfixus terminus, quem excedere nequeo, idcirco huic consultationi finem impono, offerens me, si opus fuerit, prādicta plenius attingere.

S V M M A R I V M.

- 1 Dictio vt supra, scripta, & similia ad casum prius expressum dispositionem restringunt.
- 2 Annus captus qđ habetur pro completo, & nu. 5. & 10.
- 3 Fideicommissum dicitur onus, & grauamen.
- 4 Ante dicitur, quod omnino est ante.
- 5 Ante iunctū tempore certo momento non transeunt, sed tractum successuum habenti qđ tempus prācedens solum, & quando etiam tempus specificē expressum includat.
- 6 In sti tuo verbum in hac dispositione instituit, & substituit per fideicommissum directē non capitur.
- 7 Substitutio fideicommissaria facta de extraneis, & non descēdentibus post mortem plurimū cum expressione nominis collectiui, hoc modo, & si oēs filij mei heredes instituti sine filijs decesserint, fratres meos substituo, ad hoc, vt locū habeat, & substituti admittantur, quid requiritur.
- 8 Hac verba in casu, & casibus prādictis mentē testatoris solum ad casum expressum restringunt, vt secūdū proprietatem verborum dispositio intelligatur.
- 9 In fideicommissis semper interpretatio ad fauorem filiorum sumenda est.
- 10 Favor publicus fauori filiorum equiparatur.
- 11 Substitutus pupillariter filio impuberi et in legitima pupilli p fideic. grauari pōt, & quid eueniente casu fideicommissi restituere debeat, quidve detrabere possit infra nu. 26.
- 12 Quæstia ex pupillari substitutione quando in restitutionem fideicommissi veniant.
- 13 Substitutio pupillaris quādo in fideicommissio facto filio pupilli contineatur.
- 14 Substitutio fideicommissaria facta vltimo morienti simpliciter absq; expressione bonorū, seu quotta cōmodum pupillaris in restitutione non comprehendit.
- 15 Substitutio facta post mortē plurimū vltimo morienti simpliciter solū in portione sua facta cēsetur, secus si in omnibus bonis, vel in tota hereditate nu. 17.
- 16 Argumentum de prelegatis ad pupillarem substitutionem quoad terminos restitutionis fideicommissi procedit, Contra infra nu. 29.
- 17 Argumentum a cessante ratione legis fortius est, quā argumentum a contrario.
- 18 Prelegata quando in restitutionem fideicommissi veniunt.
- 19 Illud, qđ ex pupillari capitur, de hereditate pupilli dicitur.
- 20 Substitutio fideicommissaria facta de tanto, & non de toto cōmodum pupillaris non comprehendit.
- 21 Succedens per fideico. ei, qui impuberi substitutus est, pupillo, & non testatori succedere dicitur.
- 22 Substitutū filio pupillariter posse a patre per fideico. grau-

- vi quoad omnia bona pupilli vñdecimq; quæstia, in fidei filij impuberis est introductum.
- 24 Substitutio fideicommissaria facta substituto pupillari filio dicitur prouiso filio, & nō onus, & quatenus dicitur ad quæ extendatur.
- 25 Substitutus per fideicommissum ei, qui filio impuberi pupillariter substitutus est, matrem filij impuberis ab eius hereditate non excludit.
- 26 Pauli Castr. doctrina in l. ex tribus C. de inoffi. testa. dicitur, vbi vult cōmodū pupillaris in restitutionem fideicommissi venire.
- 27 Substitutio reciproca mixta cū compendiosa per hac vult vos inuicē substituo vulgariter, pupilla, & per fideico. facta duobus filijs, vñ impuberi, & alteri puperi, an recipere impuberis vt pupillaris valere possit.
- 28 Prelegata aliquo respectu de portione hereditatis in filios grauati immediate esse dicuntur.
- 29 Id, quod cohæres ex pupillari caput, propriē, & immediate portio sua non dicitur.
- 30 Prelegata in fideicommissio, quo quis de restituendo portione suam fuit grauatus, non veniunt.
- 31 Id, quod per pupillarem capitur, & quod per fideico. quoad illud, an in restitutionem fideicommissi veniant, differunt.
- 32 Substitutio fideicommissaria facta post mortē oīum oīum, & facta post mortem omnium vltimo morienti differunt.
- 33 Filius grauatus per fideico. legitimam, & trebellianicā detrabere potest.
- 34 Id, quod ex pupillari capitur, an absq; aliqua deductione legitime, vel trebellianicæ sit restituendum.
- 35 Filij primi gradus grauati per fideico. sub cōditione fructus in trebellianicam non imputant.
- 36 L. iubemus C. ad treb. habet locum etiam, qđ filius per fideico. extraneo sub cōditione restituere rogatus esset.
- 37 Filij, & descendentes semper in fideicommissis sunt extraneis fauorabiliores.
- 38 Relatio ad proximam solum fit causa euitandi abstrusū.
- 39 Filius pupillariter alteri filio substitutus, & per fideico. extraneo restituere grauatus fructus in trebellianicam, quon ex portione pupilli detrabit, non imputat.
- 40 Argumentum de falcidia ad trebellianicam procedit.
- 41 Falcidia appellatio trebellianica continetur.
- 42 Falcidia ex prohibitione alienationis bonorum a testatore prohibita detrabi censetur.
- 43 Expressa testatoris dispositio plus, quā tacita operatur.
- 44 Pater filius primi gradus trebellianicā detractionem expressē, vel saltem tacite prohibere non potest.
- 45 Trebellianicam, seu falcidiam posse a testatore prohiberi nō iure est introductum.
- 46 Limitatio, & declaratio noua auth. sed in ea. C. ad l. fal. & tex. in corpore, vñde sumitur.
- 47 Trebellianica per non confectiōem inuentarij non amittitur.
- 48 Intellectus ad §. illo adiecto cum seq. in aut. de ha. & Fal.
- 49 Grauatus per fideico. vniuersale, etiam nullo confectio inuentario, nihil vltra vires hereditarias restituere tenetur.
- 50 In legitimam ea imputantur, quæ ex patrimonio, & iudicio defuncti capiuntur, declara vt infra nu. 56.
- 51 Filia femina, quæ a successione p p masculos ex dispositione statuti excluditur, pōt ex prouisione testatoris defunctibus masculis ad legitimam, & successionem vocari, declarata, vt infra. nu. 58.
- 52 Qui ad aliquam partem etiam minimam admittitur, alteri partem facit perinde, ac si in totum succederet.
- 53 Stante statuto, qđ filia cum masculis ab inuestro non succedit, si pater masculū instituerit vniuersaliter, ac filij feminam vltra dotes suas in decem filia supplementū legitimæ petere non prohibetur. Contrarium infra nu. 59.
- 54 Filia femina, stante statuto feminarum propter masculos exclusio, qui hereditatē adiuerit, habetur pro extranea, nec ad partem legitimæ admittitur.
- 55 Pater nullo modo legitimam filij diminuire potest.

Dispositio

est, in fuit
pupillari
enno duri
uberi pupi
ab eius laci
a. testa. deli
tionem fidei
per hac rita
ver fidei. fo
eri, an refpe
tis ipfius gra
immediat
endo portio
fidei. quod
at, differat,
non oibus
fferunt.
ellianica de
eductione
one fructu
us per fidei
effer.
u extraneis
urdi.
er fidei. ex
nicam, quan
cedit.
a testatore
operatur.
onem expref
prohiberi no
ad l. Fal. &
anmittitur.
ha. & Fal.
fectio inue
renetur.
, & iudici
dipofitione
s deficiunt
cari, de la
etur, alteri
t.
non succ
e filia femi
teli legitima
o.
er mafculu
extraneu
ff.
ipofitione

E P I T O M E.

STITUTIO fideicommissaria facta filiis
pupillariter, & vulgariter substitutis
substitutione, si oēs ante vigesimū, quintū annū
an locū habeat, si altero mortuo in pu
tante alter ingreſſus vigesimū quintum an
num illum compleuerit, decedat.

pupillari substitutione percepta vtrū in
simpliciter facti restitutionē veniant, &
veniant, vtrum ex illis saltem trebellianica

per fideicommissum sub conditione fru
tus in trebellianicam nō imputant, licet
eas esset substitutus, & an idem si in tre
bellianica bona pupilli deducenda, cui pupillari
postea restitueretur alteri per fideicom
missum.

substitutione alienationis ad certum tēpus fi
nitum, quid trebellianica prohibita esse dicat.
substitutione inuentarij an trebellianica

fructus ultra dotes pro omni portione
pupillari vtrum filij legitimam diminueat.
facta in re fideicommissi subiecta
fructibus iudicio testatoris perceptis

ASVS CONSILII.

VIDA M Philippus maria de Bolo
gnensis iū vltimū testm cōdidit, in quo

inter alia filios suos sibi heredes vniuer
sales instituit his verbis, in oibus aut alijs
mobilibus & immobilibus & c. eius hēdes

instituit, nominauit, & esse voluit Mar
cium, & Constantiū fratres, & filios legitimos,
eius ipsius testatoris, & quoscūq; alios eius

maſculos natiuros & c. aq̄uis portionibus,
aut substituit vulgariter, & pupillariter, pro
portione dōtis eius filijs, & heredibus, ac il

lis, & ipsi, vel aliqui ipsorū nō possint, nec
poterūt, seu titulo alienare, aut in aliū trāſfer
re, seu contrahere, nisi cum consensu, & volūte vnius ex eius fra

tribus, & aliter factā nullam esse voluit.
Constantius testator p̄ hac verba substituit, & ali
os eius filiorū decedēte ante vigesimū

annū suae aetatis sine filijs legitimis, & natu
ralibus decedētibus superuiuentibus, & superuiuentes

praeſentibus filios mafculos non in capita,
sed p̄ fideicommissum substituit. Et si cōtin
uarentur filios mafculos legitimos, & natura

les, quā vigesimū quintū suae aetatis annū cōple
uerint, sine filijs legitimis, & nālibus decedere, tunc

& eo casu ipse testator voluit, q̄ gubernario, & regi
men bonorū immobilium dñae Gentili eius vxori reli
ctū sit finitū, & in hoc casu dictē do. Gentili ducatos

trecentos, ac etiā alimenta in casu viduitatis iure le
gati reliquit, itē & eo casu quoq; iure institutionis,
ac oī meliori modo, quo pōt, lunipere, & cuicunq;
alteri eius filiae legitimae, & nāli vltra dotes, & mobi
lias eis relictas ducatos septingētos auri largos reli
quit, & hoc pro oī portione, & rata legitimae, & pro
oī eo, & toto, qd̄ ipsi, alijsq; eius filijs deberi posset,
seu quouis modo in, & de bonis ipsius testatoris pe
tere valerēt, cū clausula, q̄ dicta lunipera, ac caterae
eius filiae legatis praedictis p̄sentē stare debeant, & ni
hil vltra petāt quod si secus factū erit, ipsas dictas re
lictas priuauit, put in dicto testō cōtinet. Et in casu,
& casibus praedictis decedētibus, vt supra, oibus eius
filijs mafculis legitimis, & naturalibus eius heredi
bus vniuersalibus ante vigesimū quintū suae aetatis
annū, & prout supra dictū est, tūc, & eo casu, & casu
bus praedictis vltimo sic decedētī ipse testator Alber
tū, Ioānembaptistā, & Hieronymū suos fratres legiti
mos, & naturales, & Vincētū quoq; eius fratrem na
turalē tm, ac quemlibet eorū, & p̄defunctū, seu p̄
defuctorū filios mafculos legitimos, & naturales in
stirpes, & nō in capita instituit, & substituit per fidei
commissū: pluraq; dictus testator disposuit, & ordina
uit. Cōdito itaq; dicto testō praefatus testator super
stitibus duobus filijs mafculis legitimis, & nālibus
impuberibus, hoc est Marcoantonio, & Constantio,
ac lunipera eius filia legitima, & naturali mortuus
est: Deinde Marcusantonius in pupillari aetate cōsti
tutus virā cū morte cōmuraui, superſtite Constantio
eius fratre illi, vt supra, vulgariter, & pupillariter sub
stituto. Postremo Constantius alter filius agens annū
xxiij, & ingreſſus xxv. nondū tū perfectum testatus
diem suā extremā clausit, superſtitibus Alberto, Io.
Baptista, & Hieronymo suis patris sibi i testō pater
no, vt supra, substitutis: Qui Constantius in vltimo
suo eulogio pluribus legatis diuerſis personis factis
in effectu sibi hēdes vniuersales instituit quoad vsū
fructū do. Gentilem eius matrē, & luniperā sororem,
quo verō ad proprietatē praedictā luniperā sibi hare
de vniuersalē cū quibuscūq; substitutionibus de q̄bus
in dicto suo testō, instituit, & esse voluit. Statibus p̄
missis, de pluribus dubitari contingit, primo, an per
mortē Constantij vltimo loco mortui abiq; filijs, &
descendētibus euenerit casus, & cōditio substitutio
nis fideicommissariae, per quā Albertus, & fratres cum
effectu ad fideicommissum inuitati dicūt. Secundo
praesupposito sed nō cōcesso, q̄ locus sit fideicommis
so, an in restitutionē fideicommissi veniant oīa bona
Marcianonij, in quibus ipse Constantius succellit ex
pupillari substitutione, & sic an cōmodū pupillaris
substitutione fideicommissi cōprehendat. Et dato
abſq; veri praedictio, q̄ veniat, an aliqua legitima,
& quae, & qualis sit detrahenda. Tertio, an fructus in
terim percepti per Constantium in trebellianicā im
putent. Quarto, an ex eo, quod Philippus maria te
stator oīum suorū bonorū hereditariorū alienatio
nē prohibuit, trebellianicā prohibuisse dicat. Quin
to, an ex eo, qd̄ Constantius abſq; beneficio legis, &
inuentarij hereditatē adiuit, beneficium deducēdi
trebellianicā amiserit. Sexto, an legitima debita Co
stantio, & Marcoantonio iure naturae minor esse cē
seat ex eo, qd̄ vltra dotes relictas luniperā, & alijs fi
liabus suis testator iure institutionis in casu, quo lo
cus esset fideicommissi, eisdē ducatos septingētos au
ri largos reliquit, & hoc pro omni portione, & rata
legitimae, vt supra in testō continet, & consequēter
an id,

an id, qđ dicta Iunipera, ceterisq; filiabus iure institutionis in casu, quo fideicommissum effectū haberet, relictū fuit, in legitima debita dicto Constantio iure naturae sit cōputandū illamq; minuire dicat. Septimo, an fructus percepti per Constantium iudicio restitoris, hoc est pendente casu fideicommissi sint compendandi cum melioramentis factis in bonis fideicommissio subiectis sup̄tibus, & industria ipsius Cōstantij.

CONSILIVM LXXIX.

T si dubia in narratione facti supra posita sunt iuris apicibus, ut inquit Bal. & Pau. de Ca. in l. ex tribus in fi. C. de inof. test. & colligit ex subtili disputatione, quā prater more in casu nro fecit Paulus iureconsultus in l. q. filij §. fabius ff. ad treb. ac et ex ijs, quae doc. legista ponunt in l. marcelus in prin. & in §. qdam liberis, & in l. ita tñ §. qui su specta, & in l. mulier §. cū proponeret, iuncta l. sceuo la ff. ad Treb. nec nō in l. iubeamus C. eo. tit. latē in c. Raynatus maxime p. Imola extra de testa. in qbus locis, ac alijs cōpluribus hmoi difficultates examinatae reperiuntur, tñ qā hēc quotidiana sunt, plenius ea attingā, ut in simili dixit idē Paulus in l. legavi ff. de libe. lega. Quod si forte me longiorē fore ptingeret, maa amplitudo, cā magnitudo, & consilia maximorū virorū hinc inde emanata me excusabūt. ¶ Capiō ergo primū dubiū, in quo querit, an casus fideicommissi euenerit, & ad fauorē Alberti, fratrisq; de Bolognetis, q locus sit restitutioni fideicommissi, plura facere vident, in primis verba fideicommissariae substitutionis, qbus dñ, & in casu, & casibus praedictis sic decedentibus oibus eius filijs masculis legitimis, & nālibus & c. ante annū vigesimū quintū suae aetatis, & prout supra dictū est, tñc, & eo casu, & casibus praedictis vltimo sic decederē instituit & substituit p. fideicō. praedicto Albertū, & fratres & c. Notō illa verba ante annū vigesimū quintū, & prout supra dictū est, nā supra dictū fuit, qñ oēs decederēt ante vigesimū quintū annum completū, ut supra in versic. & casu, quo & c. ibi mori ante, quā cōpleuerint vigesimū quintū annum, ergo hoc idē dici, & cēferi debet repetitū in illa cōditione fideicommissio adiecta, ut intelligat, qñ omnes filij, ante vigesimū quintū annum completū decederent pp illa verba, ut supra dictum est, ¶ quae sui naturae dispositionē, seu substitutionē declarare, & ad casū prius expressum restringere solet, ut colligit ex no. p. Bar. in l. j. §. hoc edicto ff. de potest. q. dicit, hēc verba supra scripta, seu ut supra scriptū est, vel ut supra dictū est, esse referēda non solum ad proxima, sed et ad oia praecedentia, qñ hoc cōmodo fieri pōt, secus si nō cōmodē, tunc n. ad proxima tñ essent referēda: Sed in casu nostro hēc verba ante vigesimū quintū annum, ut §. dictū est, cōmodē ad casū supra expressum referri possunt, qñ oēs ante, q vigesimū quintū annum cōpleuerint, decederent ergo & c. faciunt, quae habent expresse in quodā cōsilio posito inter cōsilia Alex. nu. 52. vol. 4. col. 6. vbi habet, q ex quo testator in substitutione dixit post mortem omnium praedictorum suorum filiorū praerogantū sine filijs masculis legitimis, & naturalibus, ut supra, p. illa verba ut supra testator voluit declarare substitutionē illā praecedentē factam de filijs suis decedentibus sine filijs legitimis, & naturalibus simpliciter, ut intelligatur de filijs masculis legitimis, & naturalibus, dicendo ut supra, qā illa dictio, ut supra oia praecedentia determinat l. j. C. de diuer. rescrip. l. j. C. de libe. preter. l. talis scriptura ff. deleg. j. & c. cum quēdā de donati. cū sim. ibi allegatis: Sed in casu no-

stro Marcufantoniū, & Constantius ambo aetate gestimū quintū annum completū sine filijs decederunt, ergo casus fideicommissi euenit. ¶ ¶ Secundo, quāuis fauore filij, cui hēditas patris est quālibet, annus ceptus pro completo habeat in casu, sub mentione certae aetatis ipse a patre fuisset ad hereditatem suā per fideicommissum inuitatus, puta cēdo, cū filius meus ad vigesimū quintū annum puer nērit, volo, ut ei hēditas restituat, qā satis est ipsū se ingressum annū vigesimū quintū, quāuis cōpleuerit, cū annus ceptus quoad fauorē suū cōpleto habeat, ut in l. qui filij §. fabius ff. ad Treb. & ibi Bar. Pau. Cast. & alij cōiter, Bal. Sal. & alij in ex his C. qñ dies leg. ced. tñ regulariter, vbi sit mētia de certa aetate p. dinumerationē annorū, nō sufficit vltimū annū esse inchoatū, nisi verē periculus fuerit, l. non putabā ff. de cōdi. & dem. d. l. ex his, & dicit gl. in l. 3. §. minorē ff. de mino. quā cōiter doc. loquunt, multumq; ibi, & in d. l. nō putabā cōmendat, q vbi agit de fauore, annus ceptus pro completo habet, sed vbi de odio, vel simus in casu indifferēti, secus est: At in casu nostro nō agit de fauore filiorū, quā uado ipsos onere fideicommissi in casu, quo ipse ante vigesimū quintū suae aetatis annū decederet, tñ fideicommissum dñ onus, & grauamen l. cohered. §. filiae ff. de vulg. & pup. Alex. in l. Lucius in vlt. col. ff. de vulg. & pup. & in l. in testō post Pau. de Cast. C. mil. ar. c. Raynatus, & c. Raynaldus extra de test. cū acutissimi C. de fideic. ergo debet intelligi de anno vigesimo quinto verē cōpleto, & perfectio, ut sensus sit, q si ante vigesimū quintū annum completū decederint & c. fratres testatoris per fideicommissum substituti dicantur: verū ambo filij testatoris in casu nostro ante vigesimū quintū annum completū decesserunt, ergo locus est fideicommissio. ¶ Præterea in d. l. qui filij §. fabius solus fauor filij non operatur, ut satis sit, annū vltimū fuisse inchoatum, sed & plura alia, hoc est pauperes filij ad hereditatē paternā inuitati, itē qā agit de hereditate paterna quasi debita filio sibi acquirēda, itē ibi verborū, de quibus ibi proprietates adest, itē quia filius, seu filia ex eo decedens erat in possessione bonorū, ut ibi habet p. gl. & doct. maxime Imola, & Caf. ac et in d. l. nō putabā, & in d. l. ex his: At in casu nostro nec de fauore filij agit, nec etiā ipsi fideicommissarij ad bona hereditaria inuitati, si filius ante vigesimū quintū annum decederet, sūt pauperes, nec in possessione bonorū, ergo nō sumus in casu, in quo satis sit vltimū annū viginti quinq; esse inchoatū, sed debet intelligi de verē ppleto: Quo fit, ut fideicommissio locus sit, cū ambo sine filijs ante vigesimū quintū annum perfectū decesserint. ¶ Præmissis tñ non obstantibus, priam opinionē ex infra dñ cēdis veriorē esse arbitror, & primo, qñ ex quo testator his verbis vsus est, oibus eius filijs masculis sic ante vigesimū quintū annum decederibus, ea sunt omni respectu, & simpliciter ante vigesimū quintū annum intelligenda, qā t ante dñ, quod etiam nino ante, ut inquit Bal. in d. l. ex his in 2. oppo. C. qñ dies leg. ced. & hoc p. text. quē sic intelligit respectu illius cōditionis ibi appositae, si decesserint ante vigesimū annum, in d. l. q. filij §. fabius ff. ad Treb. & prout infra statim inducā. ¶ ¶ Præterea vbi cūq; huius cōditioni ante iungit tps certum, qđ momento nō trahit, sed tractū habet successiui, puta cēdo ante decē annos, ante viginti, & sic de singulis, tps praecedē solū includit, & nō qđ specificē exprimit, ut si dñ ante duodecimū diē, totus diē vndecimus includit, & duodecimus excludit, vel si dico ante vigesimū annum, solū decimus nonus integer includitur, & cū annus

nec pars illius, ut est text. clarus in l.
 de ver. sig. §. in vnam lecturā, ut ibi in
 filiis decedentibus, qm qm rps ad fauorē grauati puta debi
 tate decederet testator aliter, q p viā fideicommissi, pui
 dere voluit, hoc est p substitutionē directā pupillārē
 vt ex verbis testi apparet i illa parte immediatē post
 hñdū institutionē posita, in qua eos inuicē pupillari
 ter substituit &c. & sic in casu quo in pupillari etate
 decederet iux. l. in pupillari cū sim. ff. de vul. & pup.
 & ideo fideicommissaria substitutioni locus esse non
 potuit in casu, quo in pupillari etate decederet, ar. c.
 cū pater de test. in 6. l. coheredi §. cū filia ff. de vul. &
 pup. fideicommissaria ergo facta de cē, locumq; habebit
 in casu quo post pupillārē etatē decederet, vt in
 l. precibus C. de impub. & al. sub. Bar. in d. l. cēturio
 ff. de vul. & pup. & Imola in d. c. Raynutius, qd ex ver
 bis testi clarē apparet, vbi primo instituit, scdō ipsos
 filios adinuicē substituit, tertio in casu, quo vnus al
 teri pcederet ante vigesimū quintū annū, p fideic.
 substituit, & sic post aditā hereditatē qā tūc fideicō
 missaria locū habet. Quarto loco p fideic. substituit
 fratres in casu, quo oēs filij instituti decederet ante
 vigesimumquintū annū, & nō in pupillari etate, sed
 post pupillārē, qm, vt s. dictū est, in casu, quo in pupil
 lari decederet, eis p pupillārē fuit prouisū. ¶ Nec ob
 stāt illa verba in vltima substōne appositā instituit, &
 substituit p fideicō. qm & si fuit expressū verbū in
 stituit, qd est sui nā directū ad ea, quā habent per lo.
 And. in d. c. si pater, & per Bar. in d. l. cēturio. & in d.
 c. Raynutius, tñ illa oīno substitutio fideicommissaria
 esse dī, & illud verbū instituit nō capīt directē, sed p
 fideicommissum pp verba subsequētia, & substituit
 per fideic. vt no. consuluit Decius in consi. 86. vol. j.
 col. j. per no. per Bar. in d. l. cēturio col. antepenult.
 ¶ Præterea in casu huius vltimæ substitutionis fidei
 commissaria testator nō filios, nec descendentes suos
 substituit, sed fratres eius, q extranei hñdes dñr, iuxta
 tex. in §. ceteri Insti. de her. quali. & differen. Modo
 sic, q vbiq; substitutio fideicommissaria est facta de
 extraneis, & nō de descendētibus post mortē pluriū
 cū expressione nominis collectiui, seu vniuersalis
 hoc modo, & si oēs filij mei hñdes instituti sine filiis
 decederent, substituo fratres meos, seu alios, q de fi
 liis, & descendētibus testatoris non essent, ad hoc,
 vt substituti admitti possint, requirit, q verē, & prop
 riē cōditio substitutioni adiecta adimpleat, & sic
 q oēs filij instituti, qbus substitutio facta fuit, eo mo
 do decesserint, quo testator cogitauit, & maximē
 cū ipse dixerit, q oibus eius filiis decedentibus ante
 vigesimumquintū annū sine filiis in casu, & casibus
 prædictis fratres substituebat, & sic voluit fratres iō
 lū admitti in casibus expressis, q hæc enim verba in
 casu, & casibus prædictis restringunt, & declarāt mē
 tem testatoris fuisse solū in casibus expressis substitu
 tos admitti debere iuxta quā habent i d. cōf. 52. vol.
 4. consiliorum domini Alex. Barb. in d. c. Raynutius
 col. 87. & habetur per Petrum de Anc. in consi. 357.
 col. 3. ver. tertio quæro, facit l. Gallus in princ. iuncta
 gl. in verb. tunc ff. de lib. & posth. l. in substitutione ff.
 de vulg. & pup. vbi dicunt, q illa verba tunc, & eo ca
 su, seu in casu, & casibus mentem testatoris, eiusque
 dispositiōē ad casum expressum restringunt, vt ea
 fm proprietatē verborū intelligatur, ergo cū substi
 tutio in casu nostro facta fuerit in casu, quo oēs filij
 ante xxv. annū decederet, post tñ pupillārē substituti
 onem, vt supra, & non descendentes, sed extranei,
 hoc est fratres substituti fuerint, sequitur, quod sub
 stituti admitti nequeunt, nec debet, nisi conditio il
 la verē, & propriē sit adimpleta, & i casu suo, de quo
 testator cogitauit, hoc est casu, quo oēs filij sui an
 te vigesimumquintū annū, & post pupillārē etatem

decederent, hęc enim substitutio fideicommissaria so-
lum in hoc casu, & nō in alio facta esse dicitur, & re-
fert, an fideicōm. p. noīa collectiua, vniuersalia oēs,
quilibet, vterq; de descendētibz testatoris facta fue-
rit, & tunc ex cōiecturata mēte illius esse videtur, q̄
si cōditio fm proprietatē verborū nō adimpleatur,
vt q̄a nō oēs eo modo, quo testator expressit deces-
serint, substitutus saltē ē p̄ra proprietatē verborū
admitti possit, vt est casus in l. hřdes mei. §. cū ita ff.
ad tre. an verō facta sit de extraneis, q̄a tūc verba p̄di-
tionis, verē, & p̄prie adimpleri debēt, ac eo modo,
quo testator expressit, & sic secundū verborū p̄prie-
tatē, vt not. declarat Bar. in d. §. cum ita in si. ver. ibiq;
doct. cōmuniter, & p̄ scribē. habet in l. pe. C. de im-
pub. p. Ale. cōl. 5. j. vol. 4. col. 9. Sed in casu nostro, in
facta fuit substitutio de fratribz testatoris, sicq; d̄ ex-
traneis per noīa collectiua videlicet omnibz defi-
ciētibz, & i casu, quo oēs decederēt ante vigesimū
quintū annū post tñ pupillare etatē, vt supra demō-
strauī, oēs filij testōris post pupillare etatē n̄ decesse-
rūt, q̄a Marcus an. impubes decessit, & sic i casu, quo
substitutio fideicommissaria facta nō fuit, nec in ca-
su de quo testator cogitauit, ergo casus fideicōmissi
nō d̄r euenisse. Cōfirmatur hoc ex ijs ēt, quā voluit
Ang. & sequitur Pau. Cast. in l. hřdes mei §. cū ita
ff. ad Treb. qui limitando illū text. dicunt, q̄ vbiq;
post mortē omniū puta per hęc verba, si oēs deces-
serint sine filijs, substitutio vltimo morienti in por-
tione sua facta fuerit, ad hoc, vt substitutus admittat̄
requiritur, q̄ cōditio illa eo modo fuerit adimple-
ta, quo fuit expressa, & testator cogitauit. attēta ver-
borū proprietate, & non p̄sumpta mente, nec affe-
ctione testatoris, adeo, q̄ in oīs conditio fm ver-
borū proprietatē est adimplenda, & ita sequit̄ Soz.
ibi: At in casu nostro, veluti dictū est, substitutio fa-
cta fuit, si oēs ante xxv. annū post pupillarem etatem
decesserint, & simpliciter vltimo morienti, quo ca-
su solū in portione sua facta d̄r, vt infra latius dicā, &
habetur per Soz. in d. §. cū ita col. 2. in quarto casu
cum sim. infra allegādis, ergo sumus in casu, in quo
hęc conditio, si omnes decesserint ante xxv. annū,
& post pupillarem etatē, verē, & p̄prie in vtroque
tā in Marcoantonio, q̄ in Constantio adimpleri de-
buit: sed sic est. q̄ solū in Constantio est adimpleta,
& nō in Marcoantonio, ergo fideicōmissi locus es-
se nō d̄r. Et sequendo p̄dictā cōclusionē, superest,
vt adductis pro p̄ria parte responsū accōmodet̄.
¶ Non obstat igit̄ in primis, q̄ testator voluerit fra-
tres suos p̄ fideic. substituere in casu, quo filij sui an-
te 25. annū completū decederēt, vt patet ex illis ver-
bis ante 25. annū, & prout supra dictū est, quā repe-
runt idē, qđ supra dictū fuerat, & cōsequenter casum
qđ oēs ante xxv. annū completū decederent, qui ca-
sus euenit, qm̄ Marcus an. oīno ante xxv. annum ēt
inchoatū decessit, & Cōstātius ante xxv. saltē fini-
tum, & cōpletum. Quia breuiter ex p̄missis rñde-
tur, primo, q̄ etiā p̄supposito ipsum testatorē vo-
luisse substituere fratres i casu, quo oēs filij ante xxv.
annum completū decederēt, tñ dico, q̄ non oēs an-
te xxv. annum completū decesserunt, q̄a Cōstātius,
qui iā cōcepto xxv. anno obiit, iuris censura iā cōple-
to, & finito xxv. anno obiisse d̄r, cū annus cōceptus p̄
cōpleto habeat̄, ex quo ad fauorē ipsius filij tēdit, vt
minus grauatus censetur, ac ab onere fideicōmissi
releuet̄ per ea, quā habent in d. l. filium. §. fabinus cū
ibi nō per scrib. & in locis s̄. alle. ¶ Secundo rñdeo,
q̄ licet verū esse ēt attenta propria verborū signifi-
catione, q̄ oēs filij ante completū xxv. annū decesse-
rint, tñ non est verū ipsos oēs ante post pupillare etā-
tem decessisse, & sic in casu, quo substitutio fideicō-

missaria in terminis nostris facta esse d̄r, & in eo
p̄prie cōditio fideicōmissi adiecta adimpleri de-
buit ex mente, & voluntate testatoris, q̄ in p̄dicto
primū locū obtinet. In conditionibus primitiui
ff. de cōd. & dem. ergo casus fideicōmissi nō exiit,
vt ex p̄dictis latius colligit̄. ¶ Tercio rñdeo q̄ illa
verba, & prout s̄. dictū est, oīa p̄missa nō rñdeant̄,
sed solū proxima, qm̄ ad oīa cōmodē, & sine alteri
grauamine referri nō possunt, quo casu per hęc ver-
ba solū ad proxima sit relatio, & nō ad oīa p̄prie
tia, vt p̄ Bar. in d. l. j. §. hoc edicto ff. de postul. Prope-
rea nō simp̄r ad oīa, sed solū ad ea fiet relatio, q̄
testator de ducatis septingentis filiabus relictis, &
carū legitima, & portione sua disposuerat, quod
ipse p̄tente stare deberet, nihilq; ultra petere possit,
alioquin dicto legato priuata dicerent̄, hac actio-
tor duxat repetere voluit, videlicet q̄ in casu, quo
fratres admitterentur ex substitōe facta in casu, quo
oēs filij sui ante xxv. annū decederēt, intelligitur
vocari cū illo onere dādi dictos ducatos septingen-
tos, & q̄ filia cōtēta stare deberet, & c. Et sic per illa
verba, prout s̄. dictū est, fiat relatio ad proxima, & ita
ad illa, q̄ respectu cōplemētī annorū xxv. dicta erāt,
& ita intelligēdo, ac interpretādo hoc ad fauorē filij
grauati tēdit, vt minus grauatus intelligat̄, & sem-
p̄ hęc interpretatio in fideicōmissis ad fauorē filiorū
sumēda ē, vt min⁹ grauati, & plus honorati cēntur
d. l. hřdes mei §. cū ita, d. l. q̄ filij §. fabinus cū si a-
leg. l. cū acutissimi C. de fideic. l. q̄ dōt̄ ff. de do. p̄-
leg. ¶ Non obstat id, q̄ secundo loco dicebat̄, q̄ ex
quo testator dixerat ante xxv. annū, debet intelli-
gi de eo cōpleto, ex quo in casu nostro de fauore filio-
rū nō agit̄, sed potius de eorū grauamine p̄superius
adducta, Quia rñderet̄, q̄ intelligere hęc verba, si an-
te annū xxv. videlicet cōpletū, & finitū decesserint,
ex hoc filius testatoris magis grauaret̄, quā intelli-
gere ante xxv. annū oīno, & oī respectu, qm̄ sic vltimo
loco filius minus grauari diceret̄, vt clarē patet, & re-
tigi s̄. Et vbiq; ex hoc, q̄ annus cōceptus habeat̄
cōpleto, sequit̄ filij fauor, habet tūc p̄ cōpleto, vbi-
q; vero odiū sequeret̄, secus esset, q̄a ad fauorē
lij sit interpretatio, vt annus cōceptus pro cōpleto ha-
beat̄, vel nō, fm̄ qđ illi magis fauorabile esset, vt ha-
betur in d. §. fabinus, & faciūt̄, q̄ in simili dñr q̄a
uorē publicū, qm̄ quatenus hoc, q̄ annus cōceptus p̄
cōpleto habeat̄, tendit ad fauorē publicū, pro cō-
pleto habeat̄, quatenus verō 3. minimē, vt colligit̄
ex d. §. fabinus in si. ver. & ibi hoc voluit lo. de lm. fa-
uorē publicū in hoc fauori filiorū equiparatur, vt
apparet ex d. §. fabinus & faciūt̄ nō. per gl. in d. l. j. §.
minorē, & hęc sunt de mente scrib. in locis p̄alle-
in d. l. nō putabā, & in d. l. ex his: Sed in casu nostro ip-
si filio est fauorabilis, vt illa verba oīno, & oī respec-
tu ante xxv. annū, & sic ēt inchoatū intelligunt̄, vt
dictū est, & dixit Bal. in d. l. ex his, ergo & c. ¶ Nō ob-
stat §. fabinus: Quia primo rñderi pōt, vt aliis dñr
nū xxv. ingressus est, licet nō p̄fecerit, tñ p̄uenit,
ac si illis cōpletis, & finitis decessisset, quo casu fidei-
cōmissarios exclusisset, veluti supra latius ostēsi ēt.
Præterea si rectē tex. ille p̄ideret̄, ad literā p̄bare v-
q̄ illa cōditio, si decesserint ante vigesimū annū, eue-
niscat, quamprimū si annū xx. fuerit ingressus, de-
ceat, de ante illū completū mortuus sit: Quod si ita est,
quid, q̄ in casu nostro ille tex. probat cōditionē illā
si ante vigesimū quintū annū decesserint, & an-
testō, dici decessisse, quāprimū Cōstātius xxv. an-
ni ingressus, q̄uis ante ipsum completum deces-
sit. Et q̄ d. §. fabinus hoc probet, clarissime iudicā-
meo ex verbis illius ostēdit̄, nā ibi duo et̄r fidei-
commissi

liberis, ff. ad trebel. & ibi Bar. & scriben. & Salicet. in l. cū virū C. de fideicom. Itaq; vident velle in his terminis Bar. & cōmuniter alij, vt p. Alex. q. relatis octo opinionibus cum Bar. opinione pertrahit in l. ita tñ §. qui suspēctā ff. ad trebell. & optimē ad ppositū faciunt no. p. Bar. quē doct. alij. sequuti sunt in l. scruola ff. ad trebe. q. si a testatore duo filij adinuicē substituti fuerunt, ac vltimo decedens restituere extraneo grauatus fuerit, tunc dicitur grauatus restituere nō solū id, qd ipse iure institutionis habuit, & si portionē suā sed et, q. de portione coheredis ex fideicommissaria substitutione habuit, vt est de mente Bar. in d. l. marcellus §. qdā liberis, & hoc refert, ac sequit. Ale. in consi. 66. volum. ij. col. 4. & sic Bar. & Alex. loqui videtur et in casu, quo vltimo morienti substitutio simpliciter facta est, vt in casu nostro. Et Petrus de Anc. in consi. suo 67. col. ij. vers. descēdo ad substitutio nem, ponendo casum, qñ substitutio pluribus filiis puta duobus facta fuit, quorū alter erat pubes, alter vero impubes, q. adinuicē substituti fuerūt, deinde vltimo morienti extraneus fuit substitutus, inquit, q. in restitutionē fideicommissi venit omne id, qd vltimo decedens habuit quodq; ad eum de portione primi decedentis puenit p. ea, q. ponit Bar. in d. l. marcellus §. quidā liberis, & Bal. in d. l. ex tribus, & ipse grauatus ex qualibet portione legitimā, & trebellianicā ratione restitutionis detrahere poterit, ita inquit ibi Pet. d. Anc. & hoc expresse, vt dixi, voluit i terminis Bal. in d. l. cū virū col. ij. Ex p. d. c. is ergo p. eludēdū esse videtur, q. in restitutione huius fideicommissi, si verū est casum restitutionis euenisse, dictus Cōstantius restituere id teneatur, qd de bonis, & portione Marciano nij habuit. Et Ale. in d. l. ita tñ §. qui suspēctā, vbi late hunc articulum examinat, concludit, q. si fideicommissum fuit cōditionale, & simpliciter respectu bonorū, & portionis suae factum, ipse q. grauatus spōte hēditatē adiunxit, si substitutio pupillaris quoad ordinē scripturā, & intellectus fideicommissum pcedat, tunc id, qd ex pupillari habuit, restituere fideicommissario tenetur, sicut de plegatis dicit, vt habetur, in d. §. qdā liberis, sed casu nostro fideicommissum fuit cōditionale, & simpliciter factū respectu bonorū, & cōsequēter respectu portionis suae iuxta l. si titius ff. de lega. iij. & grauatus spōte hēditatē adiunxit, ac fideicommissum substitutionē pupillare subsequit quoad ordinē scripturā, & intellectus, vt ex tenore, & serie testi pater ergo in restitutionem fideicommissi et omne id venire debet, qd grauatus ex pupillari habuit. ¶ Prædicta confirmantur ex ijs, quæ magis in indiuiduo refert Alex. in d. §. qui suspēctā in casu quæstionis posite per Ang. quando testator duobus impuberibus substitutionem fecit, illas adinuicē pupillariter substituēdo, deinde omnibus, & post mortem omniū fideicommissariam substitutionem d. extraneo fecit, si omnes sine filiis decederent, & contingat alterū alteri ex substitutione successisse, quoniā eueniēte casu, quod alter postea sine filiis moriatur, ipse omne id restituere tenebitur, qd a primo ex pupillari substitutione habuerit absq; alicuius legitimæ detractio ne, nā ipse et respectu legitimæ grauari potuit, quāuis filius impubes nō potuerit, vt in d. l. si fundū per fideicommissum in fi. & habetur per Bal. & alios in d. l. ex tribus, & in d. l. cū virū. Sed in casu nostro primo facta fuit substitutio pupillaris adinuicē, deinde post mortē omniū fideicommissaria de extraneis, hoc est de fra tribus testatoris, ergo &c. ¶ Corroboratur hæc quoque ex ijs, quæ in terminis voluit Bal. in d. l. ex tribus in vlt. colu. qui in primo puncto, in quo quærit, vtrū pupillaris substitutio includat in fideicommissio facta nō puberi, dicit Bart. in d. l. ita tamē §. q. suspēctā

dicere, q. aut primo pupillariter substituit, secūdo fideicommissum, & tūc in fideicommissio totū puenit, hic est casus n. & in his Bald. se remittit ad ea, quæ habent in d. l. marcellus §. qdā liberis, vbi in plegatis hæc distinctio, aut pcedit fideicommissio, aut ex ad. habetur per Bar. in l. scruola ff. ad treb. & in l. qdā filios ff. ad l. fal. Deinde in secūdo puncto, q. qrit, posito, q. cōmodū pupillaris in restitutionē niat, nūquid de illo legitima, & trebellianica detrahi possit, sequēdo opinionē Bar. de qua s. p. ximē, dicitur, nūquid de illo legitima, sed de portione suā regimā, & trebellianicā detrahare, sed de portione suā tris, quā ex pupillari habuit, nihil, sed totā, & integram fideicommissario restituere debere: Hoc idē ipse tenet velle videtur in p. suo 64 vol. 3. inci. casus talis est. Z. no venies in vers. super eo, quo qritur. ¶ Non obstat d. §. q. suspēctā a p. r. io sensu, vbi pbat, q. si fideicommissarius spōte hēditatē adiunxit, & non coactē, p. nō teneatur restituere id, qd ex substitutione pupillari habuit, sed solum, qd ex prima institutione, vt dicit Ray. de For. i d. l. ex tribus, veluti ibi Bal. refert, ac vt Bar. tex. illū inducebat, qm debet intelligi, q. pup. p. fideicommissū rogauit pure, deinde pupillariter substituit pditionaliter, q. omnis substitutio pupillaris est cōditionalis, vt in l. j. ff. de vulg. & pup. & Insti. co. in §. j. Vel saltē secūdo ordinē intellectus, q. fideicommissaria pcedit, nā tunc id, qd ex pupillari capitata restitutionē nō venit, nisi fideicommissarius adire tectus fuerit, & ita pcedat, & loquat. d. §. qui suspēctā secūdo Bar. ibi: aut in casu nostro secūdo ordinē & ita putat, & intellectus fideicommissi pupillare substitutionē subsequitur, quia facta fuit sub cōditione post fecitū pupillaris exitura, ergo id, qd habuit Cōstantius ex pupillari substitutione, totū absq; aliqua diminutione restituere debet. Quod et suadet, nā vbi cūq; pupillaris substitutio facta fuit, deinde fideicommissaria in omni bonis, tūc cōmodū pupillaris sub restitutione venit, arg. l. cū virū C. d. fidei. & p. Bar. & cōiter doc. in d. §. q. suspēctā, ibiq; Alex. i vero substitutio fideicommissaria facta sit in bonis simpliciter aut in portione sua, & sic vltimi decedentis tūc pupillaris pcedit, & fideicommissaria saltē quoad ordinē intellectus subsequit cōmodū pupillaris i restitutionē venit. ¶ Præmissis tū nō obstantibus, prout recte p. sideranti non obstat videtur p. riam sequor sententiam, & si i casu occurreret fideicommissio locus esse dicat, in sub illo cōmodū dicta pupillaris substitutionis cōprehendi non dicat, & posito absq; veri p. iudicio, q. cōprehenderet, Nūquid illud totū absq; aliqua deductione debeatur, videndū est. Sed ante, quā ad huius discussionem deueniā, conclusionē proximē traditā iuribus, rationibus, & auctoritatē p. rimo, prius considerādo, q. substitutio fideicommissaria vltimo mortui facta fuit in casu, & casibus, in quibus, omnes aut xxv. annū sine filiis legitimis, & naturalibus decederent, & qd t. hæc substitutio vltimo morienti p. r. generalia in omni eo, quod ad eum ex bonis, & hereditate defuncti peruenisset, facta non fuit, nec tūc tota hereditate, vel i omnibus bonis, nec expressē p. r. te, & portione hereditaria ipsius grauati, sed simpliciter, & indistinctē absq; rerū, bonorū, vel alicuius portionis dinumeratione per hæc verba, & omnibus decedentibus ante vigesimū quintum annū, & prout supra dictū est, sine filiis legitimis, & naturalibus tunc in casu, casibus prædictis vltimo sic decedentibus prefatos Albertum, Ioannem Baptistā, & Hieronymum fratres suos instituit, & substituit p. fideicommissum. ¶ Quibus stantibus dico, quod licet regulariter secundum distinctionem, de qua in d. l. marcellus §. quidā liberis, in d. l. ita tamē §. qui suspēctā

tritur, fecit p
ori pme
it ad ca
in plegia
aut e ad
& in l. qui
pucto i
titutione
anica det
pime, d
one sua
portione
ta, & int
c id ipse
us talis e
Non obit
si fidei
c id ipse
re pupill
ne, vt dic
re. re. re.
telligi, q
pupillar
sub
diti pupill
ap. & in l.
is, qd fidei
capitulu
us adire co
qui susp
ordinē & c
substitutio
one post e
quit. Cōstā
q; aliqua di
tuatur, nā
deinde fidei
diti pupill
deici. & p Bar.
ex. si vero in
simpliciter
entis tūc i
quoad ordinē
ris i substitutio
pro ut rede
quo i fiam
esse dicat, in
titutionis cō
tri fideicio, q
p aliqua de
quā ad huius
oime tradit
mo, prius co
vltimo mori
s, omnes aut
libus de
oriēti p
bonis, d
uit, nec in
expresē i
ti, sed i
allicuius p
& omnib
annū, & p
& naturalit
sic de
tā, & Hic
p fidei
licet reg
d. l. mar
suspecta

dicūt hēditatis, Hæc sunt verba Baldi, ex qbus apertē
infertur cōmodū pupillaris ita demu esse restituē
dum, qñ quis grauatus fuit restituere totū, puta om
nia bona, sua totā hēditatem, vel hereditatē simplici
ter, secus si portione suā, vel simpliciter, & sic eet ro
gatus de tanto, & nō de toto, qā tūc pupillare cōmo
dū non esset restituendū: & ita intelligatur d. s. qui su
spectā, q intellectus melior est, q intellectus Bar. ibi,
vt infra dicā. Sed sic est, q in casu nostro Constā
tius de tāto, hoc est de portione suā fuit grauatus, ergo se
quitur, q id, qd ipse habuit ex pupillari de bonis Mar
cianonij, restituere nō tenetur. ¶ Quod autē Cōstā
tius, qui vltimo decessit, solū de tanto, & sic de por
tione sua fuerit grauatus, satis apertē pbat, nā sub
stitutio fidei cōmissaria per quā Albertus, alijq; testa
toris fratres substituti fuerunt, post mortem omniū
vltimo decedenti ante vigesimūquintū annum sim
pliciter absq; aliqua expressione bonorū, quotq; vel
hereditatis facta fuit, vt ibi instituit, & substituit per
fidei cōmissum p̄atos Albertum, & fratres &c.
ergo solum in portione ipsius vltimi decedētis facta
censet, q quia vbicunq; substitutio facta est post mor
tem pluriū vltimo morienti simpliciter, tunc solū in
portione sua facta esse dicī, vt voluit do. meus Sozi.
in l. hēdes mei s. cū ira col. 2. in quarto casu ff. ad tre
bel. post Bar. & alios doct. cōmuniter in l. vel singulis
ff. de vulgar. & pupillar. sup. solutione p̄rij l. Titia se
io s. scia libertis. ff. de legat. ij. vt ēt voluit Pau. Cast. in
terminis post Ang. in l. si pater impuberes ff. de vulga.
& pupilla. q in l. si circa dictū p̄rij inquit, q quando
vltimo morienti substitutio simpliciter facta est, tūc
dū taxat in eius portione facta dicī, & nō ad inuicē:
Et ait Ale. in d. l. pater filiam s. duobus in f. ij. col. cū
seq. differentiā esse, an post mortē omniū substitutio
facta sit vltimo morienti in omnibus bonis quia tūc
inuicem substituti dicūt, & vltimo moriens dicet
grauatus restituere omne, qd ex aliorū portionibus
habuit, an verō vltimo moriēti simpliciter, & tūc so
lum in portione sua, & nō inuicē facta dicet, & ideo
solum id ab ipso erit restituendum, quod p portio
ne sua habuit: Idem voluit ipsemet Ale. col. ro; vol.
4. sequitur Sozi. in consi. r. 13. vol. j. in vers. aliquando
substitutio & c. qui vltra alia per eū allegat in d. s. cū
ita adducit ea, quæ voluit Bal. & Imol. in d. l. Titia se
io s. scia libertis, vbi hoc idem etiam Cuma. voluit,
idem tenuit Io. de Imo. & clarius in l. eum, qui nouis
simus. ff. ad treb. dicēs, quōd quando fidei cōmissa
ria est facta simpliciter vltimo moriēti, solū dicī fa
cta i portione illius, adeo q id, quod habuit ab alijs, q
sibi p̄decesserunt, in restitutionē non venit, quod
verū esse affirmat Alex. in consi. 91. vol. j. col. iij. vers.
hoc etiam probatur ibi hoc idem expresse dicī: Idē
quoque sensit Sozin. in l. qui duos casus col. 5. vers.
tertio, & vltimo ff. d. reb. du. in quib; q substitutio vl
timo moriēti simpliciter facta solum in portione il
lius facta esse dicitur: itaq; ex his hæc opinio commu
nis esse videtur, licet aliqui aduersari velint. ¶ Tertio
principaliter, eodem retento fundamēto, facit, q ex
quo in casu nostro substitutio est facta post mortē
omniū vltimo morienti simpliciter, censetur omni
no, & solū in sua portione hereditatis facta, vt dictū
est, sequitur, q sub restitutione fidei cōmissi cōmodū
pupillaris substitutionis restituendū nō venit, quon
iā in hoc casu ēt illa p̄legata nō restituerentur, q
quoad ordinē scripturæ, & intellectus fidei cōmissum
p̄cederent: ¶ Nam vt colligitur ex dictis doct. cō
muniter maximē Bar. Alex. Imo. Pauli, & aliorum in
d. s. qui suspectam, & Sozin. in d. l. marcellus s. qui
dā liberis, iuncta d. l. cum virum, vbi Salicet. Bald. &
alij, C. de fidei cō. quoad terminos nostros, p̄cedit ar
gumen.

gumentū de plegatis ad pupillare substitutionē, in casibus enim, in quibus plegata in restitutionē fideicommissi venient, in iisdem et commodū pupillaris venit, si ergo in hoc casu plegata non esset restituenda ergo nec commodū pupillaris: Quod autē plegata non esset restituenda, probat, nā vbiq; quis portionē suā hēditatis, vel hēditatem restituere grauatus est, tunc plegata non sunt restituenda, ut concludunt docto. oēs, qbus contradictorē adhuc nō reperio, in d.l. marcell. §. qdam liberis, & ibi est tex. maxime iuncta l. si Titus ff. de leg. 3. vbi p. Ale. & oēs alios: Sed in casu nostro vltimo decedens solū portionē suā, ut supra, restituit re grauatus est, neque potest intelligi nisi de portione suā hēditatis, qā ad nullā aliā fuit inuitatus, ergo d. illa solū grauatus dicitur, cū de alia grauari nequie rit, ut in l. coheredi §. cū filia ff. de vulg. & pupilla. ¶ Quarto prædicta corrobore ex vna communi opinione omnium doctorum, q volunt differentiā esse, an substitutio fideicommissaria sit facta vltimo morienti in omnibus bonis, seu in tota hereditate, an verō solū in portione vltimi decedentis, quia primo casu non in sola portione vltimi decedentis, sed etiam in aliorū portionibus, quā ad ipsum ob mortem ceterorum perueniunt, facta censet, secundo verō casu solū in portione vltimi, & non aliorū, ut est text. & ibi Bald. Ioan. de Imola, Paul. Castr. Raph. Cuma. & alij in l. Titia scio. §. scia libertis ff. de legat. 2. & in l. si pater impubes ff. de vulg. & pupillar. Alexand. in l. pater filiam §. duobus ff. ad legem falcidiam, Bart. & alij in l. vel singulis ff. de vulg. & pupillar. ac habetur per Alexandrum in d. consil. 91. volum. 3. & consil. 55. vol. 3. col. 9. & corrobore ex ijs, quā voluit Bartol. in l. cauola in fin. ver. ff. ad trebellianum per textum in l. pater filium §. quindecim ff. de legat. 3. qui dixit, q vbiq; substitutio fideicommissaria est facta in portione sua, solū partem suam restituere tenetur, & non id, quod per fideicommissum ab alijs habuit: Et quamvis Ioan. de Imola in d. lita tamen §. q suspectam dictū Bar. impugnare conetur per ea, q ipse adducit, item qā Bart. contrariū velle videt in d. §. q suspectam, tamen dictū Bartol. à rationibus Imolæ, & à contrarietate saluari potest, ut Bart. ibi loquatur, quando post mortem plurimum substitutio fideicommissaria vltimo morienti in portione sua facta esset, at quando non vltimo morienti, sed simpliciter alicui in portione sua, tunc procedant not. per Bartol. in locis per Imolam allegatis. Sed in casu nostro substitutio fideicommissaria vltimo morienti in portione sua tantū facta fuit, ut supra dictum est, & est communis opinio, ergo &c. ¶ Quinto prædicta corrobore p. d. lita tñ §. q suspectam ff. ad trebellianum à contrario sensu, prout Bar. ibi sic illū inducēdo arguit, nam si qn grauatus p fideicommissum coactē adiuit, commodū pupillaris tenet restituere, quia tunc omni commodō carere debet, ut ibi, & in l. quia poterat eodem tit. ergo si non coactē, & sponte adiuiisset, huiusmodi commodō carere non poterit, & sic commodum pupillaris sibi retinere valebit, qd non solū ex illo tex. probat à contrario sensu, sed et à cessante ratione illius, q quod argumentū est fortis, quā argumentū à contrario sensu. l. adigere §. quāuis ff. de iure patron. & c. cū cessante de appellat. q duo tñ hic simul iuncta magis hoc operant, quā vnū quodq; de per se arg. authen. itaq; C. de commu. de successio. c. j. de treuga, & pace. Nec procedit responsio, q illi tex. colligitur ex verbis Bartol. ibi, q loquatur, qn substitutio fideicommissaria esset facta purē, & incontinenti, pupillaris verō sub sua conditione, qā omnis pupillaris substitutio conditionalis esse dicit, & sic q ibi loquatur, quando substitutio fideicommissaria

pupillare præcederet quoad ordinē scripturæ, vel saltem quoad ordinem intellectus, qā tunc commodū pupillaris in restitutionem non veniet, nisi grauatus hēditatē adire coactus fuisset, & hic sit casus, ut rex. secundū Bar. ibi, quoniam dico hanc responsionē esse diuinatiuā, illūq; tex. destruere, ut clarē ex verba eius literæ colligit, quā fideicommissaria pnt facta non p supponit: Vnde melius illū tex. intellexit Bald. d. consil. 64. vol. 3. q ideo ibi commodū pupillaris in substitutionē non venit, nisi coactē & c. qā fuit rogatus de tanto, & nō de toto. Sed in casu nostro substitutio fideicommissaria facta fuit de tato, hoc ē de portione vltimi decedentis, & nō de toto, ergo &c. ¶ Sexto verō commodū pupillaris substitutionis in fideicommissaria non includeret, sequeretur, q si impubes alia bona, quā pater habuisset, etiam bona propria ipsius impub. & sic alia, quam paterna includeretur contra coheredi §. cum filia ff. de vulg. & pupilla. vbi filius per fideicommissum grauatus solum quoad bona, quā immediate à patre, & non aliunde habuit, grauatus esse dicitur: Ergo dicendū est sub fideicommissaria non comprehendī id, quod grauatus ex pupillari habuit, quia, ut infra dicit, illud à patre immediate non habet. ¶ Septimo nobis opinie inferat, q quod nota voluit Salice. in d. l. cum virū in test. ideo solū & c. de fideicommiss. qui in hoc articulo, an prælegata in fideicommissum veniant, dicit consideranda esse verba fideicommissi, qā si ea sint apta legata comprehendere, tunc comprehendunt, siue pcedant, siue subsequant, ut d. l. cū virū in l. cū pater §. fidei tua ff. de leg. 2. & in l. marcell. §. qdam libertis ff. ad trebell. Aut nō sunt apta legata comprehendere, & tunc in restitutionē fideicommissi non veniunt. l. Titia ff. ad legem falcid. ergo idē de commodō pupillaris substitutionis dicendū est, ex quo, ut supra dictū fuit, in hoc de vno ad aliud argumentū pcedit, ut voluit communiter docto. Sed in casu nostro verba substitutionis fideicommissaria non sunt apta comprehendere id, qd ex pupillari venit, qm fideicommissaria substitutio solū de portione vltimi decedentis facta ē, ut dictum est, ergo ex verbis suis dici nō potest apta esse comprehendere id, quod ex pupillari capitur, qā 20 t illud nō de portione sua, sed pupilli est, cū id, quod substituitur ex pupillari capitur, ut haeres pupilli de eius hēditate capere dicatur, & non ut hirs patris immediate, veluti est text. in l. 2. §. interdū ff. de vulg. & pupill. lita tñ §. à patre ff. ad trebell. & in l. lita §. q nullo ff. de bono. pos. secun. tabul. ¶ Prædicta quoque ex ijs cōfirmantur, q quā voluit Bald. in d. consil. 64. q quando substitutio fideicommissaria facta est de tanto, & non de toto, tunc commodum pupillaris non est restituendū ē in casu, quo substitutio pupillaris saltem quoad ordinem intellectus fideicommissaria præcederet: Ergo cū in casu nostro substitutio fideicommissaria de tanto, & nō de toto facta dicat, cū tñ pupillaris nō erit restituendū. ¶ Vltimo hoc etiam, q veniam ad resolutionem eorū, quā supra ante, q contrariū adducta fuerunt, considerandū est, q in terminis nostris fratres testatoris, q per fideicommissum in effectu ipsi Constantio vltimo decedenti substituti fuerunt, respectu portionis ipsius Constantii succedere testatori, & in bonis ac hereditate ipsius, & nō Constantio grauato, l. coheredi §. cū filia, & ibi doct. ff. de vulg. & pupilla. l. precibus & c. filia. Ale. C. de impub. Sed respectu portionis Marcianij, quā Constantius ex pupillari habuit, & i quā Constantius tanquā pupillariter substitutus ē, quā legitimā debita ipsi Marcoantonio duratē pupillari atate grauari potuit, iuxta l. si fundū p fideicommissum ff. de leg. j. cum l. sequen. & ibi Bar. lmo. Pau. & alij

refert, formādo questionem, qñ substitutio fidei-
commissaria vltimo morienti facta fuisset nō simpliciter,
sed in omnibus bonis. Propterea Balibi dicit in hoc
bene esse consideranda verba testis, qñ si substitutio in om-
nibus bonis est facta, tunc vltimo moriens non solū
quoad suā portionem, sed et quoad cōmodū pupilla-
ris substitutionis grauatus esse censet. Præterea ani-
maduertendū est, quoniā in casu cōstionis formate
per Paul. Castr. in d.l. ex tribus circa si substitutio re-
ciprocā mixta erat cū cōpendiosa, nā format cōstio-
nem, qñ pater habebat duos, filios vnum impuberē,
& aliū puberē, quos equaliter instituit, & inuicē substi-
tuit vulgariter, pupillariter, & per fidei cō. & vltimo
moriētū substituit Titū extraneū, itaq; substitutio re-
ciprocā mixta erat cū cōpendiosa, & vult, qñ si primo
filius impubes decesserit, cui postea pubes ex pupil-
lari succedat, si hic vltimo moriat, relicto Sēpronio
hīde, Titius p fidei cō. substituit vltimo moriētū
ad omnia bona admittat, qñ filii pubes habuit, quaq;
ad eum peruenerunt nedum ex institutione, sed etiā
ex substitutione pupillari. Verum, vt dixi, aduertendū
est, quia Paulus præsupponit, hanc substitutione
nem reciprocā mixtā cum cōpendiosa p hæc
verba vos inuicē substitutio vulgariter, pupillariter,
& p fidei cōmissum factā duobus filiis vni impuberi,
& alteri puberi respectu impuberis posse valere, vt
pupillare, vt et ipse tenuit in l. i. testō. C. de testa. mili.
quoniam si quoad impuberem potuit valere vt fidei
commissaria post aditam hereditatem, & pupillare
ætatem, quæ est onus, & grauamen l. coheredi. §. cū
filia. ff. de vul. & pupil. ergo magis quoad eū valere
debet, vt pupillaris, quæ est fauor, & prouisio filij d. l.
ex tribus. Contrariū tñ tenet Imola, Ale. & est de mē-
te Baldi in d.l. in testamento, & Ale. in l. lucius in vlt.
verbis. ff. de vul. & pup. qui dicunt quod ex quo perso-
næ sunt impuberes, substitutio isto reciproca iuncta
cum cōpendiosa valere non potest, vt pupillaris,
sed solū vt vulgaris, & vt fidei cōmissaria, quia sic pa-
ritur in omnibus valere potest, sed non vt pupillaris
in vtroque, ergo id, quod præsupponit Pau. in d.l. ex
tribus circa finem, puberem ibi ex pupillari successis-
se ipsi impuberi decedenti in pupillari ætate, verum
non esse videtur. Ex quo inferitur, quod ibi in casu
Pauli cōmodū pupillaris substitutionis venire in
restitutionē fidei cōmissi dici non pōt, cū pupillaris
nō fuerit facta, neq; locū habere potuerit p prædicta:
Vnde cum inter ipsos solū substitutio vulgaris fa-
cta dicat, quæ p aditionē hereditatis expirauit. l. post
aditam C. de impuber. item & substitutio fidei cōmis-
saria quæ post aditionē locum habet §. si. in l. i. de pupil.
substi. & habetur in l. cetero ff. de vulga. & pupil.
& in l. precibus. C. de impub. sequitur, qñ in casu Pau-
li non est querendum, an id, quod filius vltimo lo-
co decedens ex pupillari habuit, sit restituendum, sed
an id, quod vltimo loco decedens ex substitutione fi-
dei cōmissaria de bonis impuberis habuit, sit ipsi Ti-
tio substituto restituendum, & consequenter, an id,
quod quis ex substitutione fidei cōmissaria habuit,
in restitutionē fidei cōmissi sibi facti veniat, in quo cō-
cludendū est, qñ non, qñ quid senserit ibi Paul. Castrē,
nā qñ substitutio fidei cōmissaria facta est post mor-
tem plurium in portionem vltimi decedentis, puta
dicēdo hoc modo, & omnibus decedētibus vltimo
moriēti in portione sua Titium substituo; tunc so-
lū vltimo decedens restituere portionem suā gra-
uatus censetur, & non id, qñ p fidei cōmissum ab alio
habuit, vt voluit Bar. in l. cæuola i. ff. verb. ff. ad treb.
per l. pater filium §. quindecim ff. de leg. iij. & ibi Bar.
ac supra dixi, ¶ Nec in hoc casu Pauli potest habere
locū dispositio d.l. si fundū per fidei cōmissum in fin.

cū ibi not. per scriben. nec id, qñ ipsi volunt in d.l. de
fi. ff. de vulga. & pupilla. in d.l. ex tribus & Balibi dicit
virū cum simili. supra allegatis, dicunt, quod iuris
lius in legitima p fidei cōmissum grauari nequeat, ne-
des tñ sui ab intestato venientes, & pupillariter
tutū durate ætate pupillari grauari possit; Quia
pcedit qñ pater fecisset pupillo substitutionē pupil-
larem & postea substitutos pupillariter p fidei cōmis-
sum grauasset, vt ille tex. & doct. proprie loquuntur,
cū si pater pupillo suo per fidei cōmissum, & nō pu-
pillariter puta alium fratrem substituit, quæstio
p fidei cōmissum extraneo restituere grauasset, & nō
casu Pauli contingit, nā tunc in legitima debita natu-
ræ fidei cōmissum non haberet locum, neque
illius restitutionem ea veniret aliquo pacto solui
ex persona filij impuberis, quā puberis vltimo loco
defuncti deberet detrahi legitima iure naturæ de-
bita, nec nō rebellianica, vt est de mēte Baldi in d.l. ex tri-
bus in vlt. verbis, & expresse in d.l. cū virū colij.
C. de fidei commissi. & in consilio 207. lib. i. cum
se pupillus in legitima grauari nequeat, vt in d.l. ex tri-
bus, & habetur in d.l. si fundū in fin. Nec et pubes fra-
ter eius in legitima debita iure naturæ ipsi impuberi
grauari potuit, ex quo nō fuit grauatus, vt hīs pupil-
li, nec vt substitutus pupillariter, quia portio impu-
beris habuit ex substitutione fidei commissaria facta
impuberi, & nō expupillari; Et ideo tam ex persona
sua, quā ex psona impuberis legitimā, & trebelli-
nicam detrahere poterit: ex quibus constat, qñ quæ
dicit Paul. Castr. in d.l. ex tribus, nō aduertatur. ¶
Nō obstant ea, quæ dicit Bal. in d.l. cū virū colij. C. de fi-
dei commissi. vbi substitutus pupillariter filio impu-
beris, & grauatus alteri restituere censetur grauatus etiā
quoad legitimā debitā ipsi impuberi iure naturæ, qñ
illud est verū, quando substitutus pupillariter fuit
vocatus solū ex pupillari, vt quia pater illū impu-
berē instituit, ipsiq; pupillariter substituit, & de
illū per fidei cōmissum grauasset derelictus co-
heredi: Nam hoc casu dicit grauatus restituere id, qñ ha-
buit ex bonis pupilli, & cōsequenter et legitimā
ad aliud ipse vocatus non fuerat, & consequenter in
alio grauari non potuit, arg. l. ab eo. C. de fidei cōmis-
sariis. §. cū filia. ff. de vulga. & pupil. & ita pro-
prie loquitur Bal. in d.l. cum virum: At in casu no-
stro ambo fratres Constantius, & Marcianus
fuerit equaliter instituit, & adiuuicē pupillaris sub-
stitutio facta fuit, & vltimo decedenti substitutio fidei
cōmissaria in portione sua tantū facta fuit per ea quæ
supra dixi, ergo in restitutionē fidei cōmissi quauis
cōmodū pupillaris nō veniat, tñ propter hoc substi-
tutio, fidei cōmissaria sine effectu non dicitur nec frustra
tota, quia in eā venit salte id, qñ Constantius ex per-
sona sua, & ex institutione habuit, qñ solū restituere
tenet, vt superius dixi. In casu vero Baldi in d.l. cū
virū nisi cōmodum pupillaris esset restituendū sub-
stitutio fidei cōmissaria effectū non haberet, qñ sub-
stitutus pupillariter solū ad bona, & portione pupil-
li vocatus fuit ergo nil mirum, si ibi cōmodū pupil-
lis restituatur, vt in simili dicit Alex. in d.l. i. de
vulga. & pup. ¶ Non obstat id, quod principiter
tuo loco adducebat, arguendo de ordine scripturæ
& intellectus, & de plegatis ad substitutionē pupil-
larem, vt ibi dictū est, quia responderetur primo substituto
procedere, quādo post mortē omnium substituto
simpliciter vltimo moriēti facta esset, tñ enim cō-
modum pupillaris substitutionis non veniret, vt vo-
luit Ang. qñ in hoc bene loquitur, neque reprobat
d. §. q. suspēctam & supra retuli. nam in hoc casu
mo decedens solū in portione sua grauatus cōmis-
sit, vt fatentur doct. cōmuniter, quo casu sequitur, qñ

sum habuit à fratre, nā illud ē portio sua hēditaria
 elie dī. cum per fideicōmissum quis nō grauato, nec
 in bonis grauati succedat, sed ipsi testatori. & in eius
 bonis, vt in l. coharedi. §. cū filiā ff. de vulg. & pup. &
 ibi plenē per oēs illud aut, qd quis ex pupillari substi-
 tutione capit, non dī portio sua, neque à testatore i-
 mediatē habet, neque in co vti i hēditate. & bonis te-
 statoris succedere dī, sed pupilli, vt supra dixi: Prate-
 rea qā quis portionē suā restituere rogatus fuit, non
 tenet restituere id, quod à primo habuit per fideicō-
 missum, vt voluit Bar. i d. l. scruola in fi. ver. & i l. pa-
 ter filiū. §. quindecim. ff. de lega. 3. sed in casu nostro
 substitutio vltimo decedētī simpliciter facta fuit, &
 sic in portione sua dūtaxat, ergo solum portionē
 suam dicitur grauatus restituere, nihilq; aliud: & id,
 quod prius dicit Bart. in d. l. scruola procedit, quan-
 do quis non de portione sua, sed de omnibus bonis,
 vel de hereditate simpliciter, vel in totum rogatus
 fuisset, vt colligitur ex verbis Bar. ibi. relatis ad tex. in
 versu. qd si inuicē, qui loquitur, quādo filij ex asse fuis-
 sent instituti, & ad inuicem substituti, quod pater ē,
 quia Bar. allegat. l. haredes mei. §. cū ita ff. ad trebell.
 qui tex. loquitur, quando post mortem oīum quis i
 tota hēditate substitutus fuisset. ¶ Nec obstat, quod
 dicit Alex. in d. §. qui suspectam, quod quando sub-
 stitutio est facta omnibus, & post mortem omniū,
 commodum pupillaris substitutionis in restitutio-
 nem fideicommissi venit. Quia t aliud est q substitui-
 tio fideicommissaria sit facta post mortē omnium
 omnibus, & tunc procedat id, quod voluit Alexan.
 aliud, q post mortem omnium, vltimo morienti,
 nam primo casu dicitur facta omnibus, & in omni-
 bus bonis, ac in tota hereditate, secundo vero casu
 solū vltimo morienti, & in portione sua, vt colligit
 ex ijs, q ponit do. meus Soz. i l. hēdes mei. §. cū ita co-
 lu. 2. & 3. vbi plures casus considerat. ff. ad treb. & ha-
 beretur in l. pater filiū. §. duobus. ff. ad l. falcid. nec non
 in l. i. pater impuberes. ff. de vul. & pupil. ¶ Illis vero,
 quæ dixit Bal. in d. l. ex tribus circa fi. ex p̄dictis pater
 responsum, quoniā Bal. ibi p nobis cōcludere vī, &
 sic potius ad fauorē Constantij, suorumq; haredū, q
 contra, vt in casu nostro cōmodum pupillaris sub-
 stitutionis restituere non teneat, vt per eundem di-
 ctum est in consil. 64. lib. 3. quando enim quis de toto
 rogatus fuit, tūc commodum pupillaris restituitur,
 quando verō de tanto, hoc est de portione sua, put
 in casu nostro, secus est per ea, quæ supra latilimē
 dicta sunt. Et ex his, & ex alijs, q supra deduxi, arguē-
 do ad fauorē Constantij, seu eius haredum, quæ hic
 repetita esse volo, omnia sublata esse videntur, quæ
 ad fauorē partis aduersæ faciebant. ¶ Verū posito,
 sed nō concessio, q in casu nostro commodū quo-
 que pupillaris substitutionis veniat restituendum p
 hēdes Cōstātij ipsi Alberto, & fratribus, dubiū super
 est, vtrū totū illud absque deductione alicuius legiti-
 mæ, vel trebellianicæ sit restituendū: ¶ Et respectu
 portionis ipsius Cōstātij, quā ex prima restitutione
 habuit, & in qua ipse vltimo loco grauatus esse dici-
 tur, prout in vltima substitutione, absq; dubio con-
 cludendū vī esse, q de illa portione sit detrahēda le-
 gitima debita ipsi Cōstātio iure naturæ, in qua gra-
 uari non potuit, vt fatentur omnes in d. l. si fundum
 p fideicō. in fi. in d. l. ex tribus. Bald. in d. l. cum virum
 col. 2. c. raynutius, & c. raynaldus extra de testa. l. quo-
 niā in prioribus, & nō i. auth. nouissima C. de inoffi.
 testa. Bar. in l. v. ori. ff. de v. usufr. leg. Item ratione re-
 stitutionis detrahenda esset trebellianica, quā glibet
 extraneus detrahare posset, vt dicit text. in d. c. raynu-
 tius, & in d. c. raynaldus, per quæ iura hodie decisa
 fuit illa difficultas, q inter doctores erat, vtrū simul

sum habuit à fratre, nā illud ē portio sua hēditaria
 elie dī. cum per fideicōmissum quis nō grauato, nec
 in bonis grauati succedat, sed ipsi testatori. & in eius
 bonis, vt in l. coharedi. §. cū filiā ff. de vulg. & pup. &
 ibi plenē per oēs illud aut, qd quis ex pupillari substi-
 tutione capit, non dī portio sua, neque à testatore i-
 mediatē habet, neque in co vti i hēditate. & bonis te-
 statoris succedere dī, sed pupilli, vt supra dixi: Prate-
 rea qā quis portionē suā restituere rogatus fuit, non
 tenet restituere id, quod à primo habuit per fideicō-
 missum, vt voluit Bar. i d. l. scruola in fi. ver. & i l. pa-
 ter filiū. §. quindecim. ff. de lega. 3. sed in casu nostro
 substitutio vltimo decedētī simpliciter facta fuit, &
 sic in portione sua dūtaxat, ergo solum portionē
 suam dicitur grauatus restituere, nihilq; aliud: & id,
 quod prius dicit Bart. in d. l. scruola procedit, quan-
 do quis non de portione sua, sed de omnibus bonis,
 vel de hereditate simpliciter, vel in totum rogatus
 fuisset, vt colligitur ex verbis Bar. ibi. relatis ad tex. in
 versu. qd si inuicē, qui loquitur, quādo filij ex asse fuis-
 sent instituti, & ad inuicem substituti, quod pater ē,
 quia Bar. allegat. l. haredes mei. §. cū ita ff. ad trebell.
 qui tex. loquitur, quando post mortem oīum quis i
 tota hēditate substitutus fuisset. ¶ Nec obstat, quod
 dicit Alex. in d. §. qui suspectam, quod quando sub-
 stitutio est facta omnibus, & post mortem omniū,
 commodum pupillaris substitutionis in restitutio-
 nem fideicommissi venit. Quia t aliud est q substitui-
 tio fideicommissaria sit facta post mortē omnium
 omnibus, & tunc procedat id, quod voluit Alexan.
 aliud, q post mortem omnium, vltimo morienti,
 nam primo casu dicitur facta omnibus, & in omni-
 bus bonis, ac in tota hereditate, secundo vero casu
 solū vltimo morienti, & in portione sua, vt colligit
 ex ijs, q ponit do. meus Soz. i l. hēdes mei. §. cū ita co-
 lu. 2. & 3. vbi plures casus considerat. ff. ad treb. & ha-
 beretur in l. pater filiū. §. duobus. ff. ad l. falcid. nec non
 in l. i. pater impuberes. ff. de vul. & pupil. ¶ Illis vero,
 quæ dixit Bal. in d. l. ex tribus circa fi. ex p̄dictis pater
 responsum, quoniā Bal. ibi p nobis cōcludere vī, &
 sic potius ad fauorē Constantij, suorumq; haredū, q
 contra, vt in casu nostro cōmodum pupillaris sub-
 stitutionis restituere non teneat, vt per eundem di-
 ctum est in consil. 64. lib. 3. quando enim quis de toto
 rogatus fuit, tūc commodum pupillaris restituitur,
 quando verō de tanto, hoc est de portione sua, put
 in casu nostro, secus est per ea, quæ supra latilimē
 dicta sunt. Et ex his, & ex alijs, q supra deduxi, arguē-
 do ad fauorē Constantij, seu eius haredum, quæ hic
 repetita esse volo, omnia sublata esse videntur, quæ
 ad fauorē partis aduersæ faciebant. ¶ Verū posito,
 sed nō concessio, q in casu nostro commodū quo-
 que pupillaris substitutionis veniat restituendum p
 hēdes Cōstātij ipsi Alberto, & fratribus, dubiū super
 est, vtrū totū illud absque deductione alicuius legiti-
 mæ, vel trebellianicæ sit restituendū: ¶ Et respectu
 portionis ipsius Cōstātij, quā ex prima restitutione
 habuit, & in qua ipse vltimo loco grauatus esse dici-
 tur, prout in vltima substitutione, absq; dubio con-
 cludendū vī esse, q de illa portione sit detrahēda le-
 gitima debita ipsi Cōstātio iure naturæ, in qua gra-
 uari non potuit, vt fatentur omnes in d. l. si fundum
 p fideicō. in fi. in d. l. ex tribus. Bald. in d. l. cum virum
 col. 2. c. raynutius, & c. raynaldus extra de testa. l. quo-
 niā in prioribus, & nō i. auth. nouissima C. de inoffi.
 testa. Bar. in l. v. ori. ff. de v. usufr. leg. Item ratione re-
 stitutionis detrahenda esset trebellianica, quā glibet
 extraneus detrahare posset, vt dicit text. in d. c. raynu-
 tius, & in d. c. raynaldus, per quæ iura hodie decisa
 fuit illa difficultas, q inter doctores erat, vtrū simul

cum

cū effectu à filio grauato p fideicommissū possint detrahi duæ quartæ, seu legitimæ: quorū decisione hodie in vtroq; foro stat, qd de fideicommissū facto filio sub condōne filius possit nō solū legitimā, sed et trebellianicā detrahere, vt ibi p gl. & doct. oēs cōmuniter, & habet in auth. res quæ C. cōmunia de leg. in l. iubemus C. ad trebel. nec nō in l. quamquā per gl. & alios C. ad l. falcid. vbi docto. latè ponūt itaq; i terminis nostris firmat Pau. Cast. post Bal. i d. l. ex tribus in vlt. col. & Bal. in d. l. cū virū col. 2. idē in cōf. 97. lib. 2. col. 2. in vers. ex his, & Ale. in l. lecturis ac consiliis varijs in locis. ¶ Sed p respectu portionis, q ex pupillari habuit, tenendo, q illam restituere debeat, maius est dubium, quoniam Bal. in d. l. ex tribus velle videtur, q dicatur grauatus et quoad legitimā, & trebellianicā adeo, q totū commodū pupillaris absq; aliquid eius legitimæ deductione sit restituendū: Pau. verō Cast. ibi in fi. dicit se credere hoc verū quoad legitimā, quā grauatus ex psona filij impuberis detrahere vcllet, nam quāuis in illa filius impubes grauari nequiverit, tamē hares suus, qui ab intestato, seu ex pupillari substitutione succederet, grauari potuit, vt in d. l. si fundum per fideicommissum in fi. cum simi. supra allega. Sed substitutus pupillo, qui per fideicommissum grauatus fuit, trebellianicam ex portione impuberis, quam habuit ex pupillari substitutione, poterit ex psona sua detrahere, quoniam etiam quilibet extraneus quartam illam detraheret ratione restitutionis sibi iniunctæ, vt in d. c. raynutius, & in d. c. raynaldus: legitimā vero, seu trebellianicā ex psona impuberis detrahere nō poterit. Et hoc modo intelligi potuit, qd voluit Bal. in d. l. ex tribus, q hoc et ipse clarè voluit in d. l. cū virū in 2. oppositi. idem sequitur Ale. in d. l. ex tribus, q dictum Pauli i hoc approbat, & Raph. Cum. in cōf. suo 123. Hoc etiam in terminis voluit ipse Pau. Cast. in d. l. si fundū p fideicommissum i fi. & est de mente Ale. in cōf. 67. vol. i. & in cōf. 12. vol. 3. & Petri de Anch. in cōf. 67. col. 2. Quinimo Bald. in cōf. suo 207. in cip. Flora lib. 2. velle vř, q de portione, & dimidia fratris impuberis ille, q vltimo loco grauatus, fuit possit legitimam, & trebellianicā detrahere, reliquū verō extraneo fideicommissario restituere teneatur, & dicit hanc opinionē cōmuniter teneri, & illam sequitur. Reperio et do. Carolū Rujinū in quadam causā de Blanchinis ita consuluisse, qui ad ita tenendum sic mouetur, si Constantius pubes postremo moriens grauatus in sua portione pot ex sua psona dimidiā pro legitimā, & trebellianica de sua portione detrahere, veluti fatetur Paul. Cast. & dictum est supra, ergo idem de portione ipsius pupilli dicendum est, vt aequalis cuiuslibet portionis sit determinatio, ar. l. nā hoc iure ff. de vul. & pupil. & hanc rationē dicit sensisse Petrū de Anch. in cōf. 26. incip. non seruato in 3. dubio. Ex quibus i effectu sequit de portione cuiuslibet possit detrahi in casu nostro tam legitimā, q trebellianicā, & sic de omnib⁹ bonis fideicommissis subiectis dimidiā rotū, secundum q habetur in d. c. raynutius, & in d. c. raynaldus, & hoc sequor, vel saltem omnino concludē dū est, de dimidia ipsius Constantij vltimo loco grauati ex psona sua possit detrahi legitimā, & trebellianicam, de dimidia verō ipsius Marciantonij, quæ ad Constantium ex pupillari substitutione puenit, q possit ipse Constantius saltē ex psona sua trebellianicam detrahere, vt videntur velle magis cōmuniter docto. hoc est Pau. Cast. in d. l. ex tribus, & in d. l. si fundum per fideicommissum, & Bal. in d. l. cū virū cū simi. supra allegatis, & hæc sufficiant quoad hoc secundum principale dubium. ¶ Aggredior tertiū principale, an fructus ab ipso Constantio percepti in

dicto testatoris in dictā quartā trebellianicā imputentur. Et hæc quæstio duo capita habet, primū et in l. ubi primi gradus, hoc est filij p fideicommissum sub conditione grauati, & sic i casu, quo & legitimā iura tura debita, & trebellianicā detrahere possunt iura tura. cū ibi plenē nō, per gl. & canonistas i d. c. raynutius, & d. c. raynaldus de testa. & per legistas i varijs locis maxime in auth. res, q C. cōmunia de lega. in l. iubemus C. ad trebel. i l. quāquam vbi gl. & doct. C. l. falcid. & i l. papinianus §. meminisse ff. de inoff. test. cū simi. alleg. per Ale. in l. mulier §. cū proponeret col. 5. ff. ad trebel. & Roma. in cōf. 206. incip. licet cōmuni cōclusionē & c. an inquam i hoc casu dicitur filij fructus i trebellianicā imputare teneant, & cōtrariū quæter, vtrū lex iubemus C. ad trebel. q prohibet usufructu modū fructus esse imputandos, habeat locū in casu, quo per filij duæ legitimæ detrahi possent, secundum caput est, an dispositio d. l. iubemus locum habeat, quādo extraneus, q non esset de liberis, & de fructibus ipsius testatoris fuisset per fideicommissum, ipsi filij institutis substitutus. ¶ Circa primū reperio Pau. de Cast. in d. l. mulier §. cū proponeret, q limitat d. l. iubemus non procedere, nisi in casu, quo filius doctantē restitueret, & sic in casu, quo legitimā solum detrahere potest, & in hoc casu illam tex. pprie loq. inquit: ergo cū illa dispositio sit contraria regulis iuris, quoniam regulariter fructus iudicio testatoris percepti in quartā imputare debent, illud licet §. si hares. l. ex affe. & not. in l. in fideicommissaria ff. ad trebel. non debet extēdi vltra casum, de quo loquitur c. ea, quæ a iure de reg. iur. in 6. l. i. v. de viro ff. sol. ma. cū simi. vbi cūq; ergo per filij grauati duæ legitimæ detrahi possent, veluti in casu, quo p fideicommissum aliqua condōne fuisset grauatus, vt in iuribus supra allegatis, dicendū ē ipsi fructus perceptos et iudicio testatoris i quartā imputare debere: illud tenet, multiq; exclamat Pau. in d. §. cū proponeret, & dicit se ita consuluisse, vt habet in consilio 50. incip. quia dubia supra formata, & hoc fibi, & multis valde placuisse affirmat, idē tenet Ale. in d. §. cū proponeret col. 3. asserens illud esse verū, & Pauli ipse in l. q de bonis §. fructus ff. ad l. falcid. inquit, q licet fructus tales nullo casu in legitimam debitam iure nature imputentur vt habet per glo. & doct. in d. l. in fideicommissaria p l. scimus §. repletionē C. de inoff. testa. tū in casu proxime relato et à liberis primi gradus i trebellianicā imputant: idem refert Alex. col. 150. vol. 6. ¶ Et quamuis p hac parte aliqua allegari possent, tū in puncto iuris contrariū cōcludo, & verius esse puto, q tū et in casu, quo duæ legitimæ per filij detrahi possunt, ipse fructus perceptos, pendente fideicommissi condōne, in quartā trebellianicā imputare nō teneat p d. l. iubemus, vt voluit gl. in d. l. in fideicommissaria, q simpliciter vult filios grauatos non debere fructus perceptos iudicio testatoris in quartā imputare, sed ipsi de rebus hæreditarijs quartā retinere. Hoc expresse voluit Ang. in terminis in consilio 121. incipien. Zoilus dñi Damiani per d. l. iubemus, Oldr. in cōf. 31. & sequit Roma. in d. cōf. 206. incip. licet de cōmuni cōclusionē col. 2. i vers. ex pmissis, & expresse hoc fuit de mente Bar. in l. quod de bonis §. quod auus ff. ad l. falcid. in vlt. col. vbi dicit hanc opinionē esse securiorē, quāuis pcedēs de rigore iuris vbi magis placeat, ex qbus apparet Paulū in hoc loci contrariū fuisse, & ex quo fatetur hanc opi. Bar. in d. §. au⁹ esse securiorē, & magis sequendā, ac et esse de mente Ioan. Calda. in cōf. 24. tit. de testam. ab ea in iudicando non est recedendum: quam sententiam cōtra Pau. probat tex. iuncta gl. in ver. contestare in d. ray nutius

posset ad hoc, ut beneficiū illius legis generaliter ip-
 lis filiis prodesse valeat. ¶ Et posito, quod fortē secundū
 tēpus illius legis per filiū ēt grauātū sub cōditione p
 fideicōmissum nō posset nisi vna legitima detrahi, p
 ut aliqui voluerūt in d. c. raynūtius. & i locis alijs su-
 pra allegatis, tanquā illud de duabus legitimis fuerit
 de nouo post d. l. iubemus introductū, tñ dico, quod id,
 quod per modū regulā i liberis primi gradus de fru-
 ctibus in trebellianicā nō cōputandis fuit dispositū,
 debet p extensionē passiua ad oēs leges loquentes
 de trebellianica extendi, & trahi, ut omnes, q loquū-
 tur de trebellianica p filios primi gradus deducēda,
 recipiāt declarationem p modū extensionis passiue
 à d. l. iubemus argumentō tex. cū ibi nō, per Bar. Ale.
 & alios in l. j. §. lex falcidia. ff. ad l. falcid. ¶ Hanc opi-
 nionem videtur sequi Ioan. de Imola in d. l. quod de
 bonis. §. quod auus, qui indistinctē dicit filium pri-
 mi gradus posse deducere duas quartas, nec fructus
 teneri computare: idem est de mente Alexandri in
 consil. 206. volu. 6. colum. 4. qui dicit patrem nō pos-
 se facere, quod filij primi gradus fructus in trebellianicā
 computent, & sic etiam in casu, quo duae quartae de-
 trahi possunt, & in consil. 150. volu. 6. refert opinio-
 nem Pauli in d. §. cum proponeretur, sed dicit se nō
 audere illam firmare, quia ē noua decisio. Itaque ex
 prædictis apparet sententiā Bartoli in d. §. quod auus,
 quod etiam in casu, quo duae legitimae sint detrahendae,
 filij primi gradus fructus iudicio testatoris pceptos
 imputare non teneantur, esse veriorē, & magis com-
 munem, etiam si contrarium fuisset de expressa mē-
 te testatoris, quicquid dixerit Paul. in d. §. cum pro-
 poneretur, & ibi Alexan. Et ita cōcludo, & reperio
 secundum prædictam opinionem Carolum Ruinū
 in quadam causa de Blanchinis cōsultuisse. ¶ Venio
 ad secundū caput, an dispositio d. l. iubemus habeat
 locum, quando filius fuisset rogatus restituere per fi-
 deicōmissum sub conditione, si decesserit sine libe-
 ris extraneo, qui non sit de descendētibz, prout in
 casu nostro extraneo restituere rogatus fuit: & vñ cō-
 cludendū, quod in hoc casu dispositio illius legis locū
 non habeat, ut optimē tenet, & examinat Alex. in l. 1.
 in fideicōmissariā col. 3. ff. ad trebellia. qui hanc opi-
 nionem confirmat, & adductis in contrariū respon-
 det: idē voluerunt Cv. Francis. de Rampo. & Rainer.
 de Forliuio, quos refert Alex. ibi dicens hanc senten-
 tiā in puncto iuris videri veriorē. ¶ Contrariū t̄ plu-
 res secuti fuerūt, hoc est Salice. in d. l. iubemus, & ibi
 Pau. de Cast. Ioā. de Imo. in l. quod de bonis. §. quod
 auus. ff. ad l. falcid. & ibi Alex. in hoc sibi contrarius, q
 dicit hanc opinionē esse equiorē, & benigniorē, sibi q;
 magis placere, qā est rationabilior secundū Ioan. de
 Imola ibi, & dicūt, quod gl. i d. §. quod auus, & Bart. nec nō
 gl. in d. l. iubemus, & ēt in d. l. in fideicōmissariā indi-
 stinctē loquentes sentire vident, quod dispositio d. l. iu-
 bemus habeat locum etiam, quando filius esset ro-
 gatus sub conditione extraneo restituere: vnde appa-
 ret hanc secundam opinionem esse magis commu-
 nem, equiorem, benigniorem, & rationabiliore, er-
 go is fatuus esset, qui in iudicando, & cōsulendo ab
 ea recederet argumento eorū, quae habentur per do-
 cto. in c. j. & in c. ne innitatis de cōsti. & p̄pterea ego
 quoque illam sequor, p̄ qua facit viua ratio, cui nō
 video bene responsum esse: Nam dispositio d. l. iube-
 mus fauore liberorum principaliter fuit introducta,
 & ibi disponitur, quod si aliquis, seu aliqui filij sub con-
 ditione, si decesserit sine filiis, grauati fuerint resti-
 tuere suis fratribz superstitibus, vni vel pluribus, &
 sic alijs filiis testatoris, ipsi fructus in quartam impu-
 tare nō teneantur: si ergo illud inducitur in casu, in
 quo fideicōmissum esset restituendū filiis testato-
 ris

37

ris, qbus ea lex fauere intendit, ergo idē magis dicēdū est, qn fideicommissum extraneo foret restituendū, si n. non attento fauore filiorū, quibus fideicommissum restituedū erat, filius grauat⁹ quartā deducit abiq; eo, quod fructus in illam imputet, ergo magis hoc dicēdū est, quādo est extraneo restituendū, cui lex illa in hoc nullo modo fauere intendit, & maximē cū ¶ in fideicommissorū materia semp filij, & descendētes sint extraneis fauorabiliore ar. eorū, q habent in l. hīdes mei §. cū ita ff. ad treb. per Ale. & alios in l. qui duos, & i. l. si pater impubes ff. de vul. & pup. & sic maior vñ ratio in extraneo, quā in filio, cui esset restituendū.

¶ Et quāuis ex mēte Rayner. de Forliu. Ale. in d. l. in fideicommissariā dicat id, qd habet in d. l. iubemus, dispositū fuisse inter filios, qā lex voluit, ne ppter modum, hoc ē propter fructus discordia inter fratres, & descendentes testatoris oriretur, quā de facili inter eos oritur, arg. l. cum oportet §. cum autem C. de bon. quā liber. §. ingratitudinem in authen. de nup. & l. cum pater §. dulcissimis ff. de legat. 2. tamen hāc responsio concludens nō videtur, quoniam lex semper voluit in fideicommissis magis fauere filiis, & descendētibz, quā extraneis, l. generaliter §. cum autem C. de insti. & substitui. sub condit. factis, l. cum acutissimi C. de fideicom. l. cum auus ff. de condi. & demonst. & habetur in d. §. cum ira cum sim. vnde si quando filijs est restituendum, filius non tenetur fructus cōputare, ergo minus, quādo extraneo. Nec obstat ratio discordiā, quoniam cum d. l. iubemus loquatur, quādo filius esset grauat⁹ restituere post mortē suā, si decesserit sine liberis, alijs suis fratribz, discordia, q ex hoc oriretur, non inter filiū grauatū, & alios filios honoratos oriri diceretur, sed inter filios honoratos, & hīdē extraneū ipsius filijs grauari, cū ipse fuerit grauat⁹ restituere eo tēpore, quo ī rerū natura non erit, & in casu, quo liberos nō haberet. ¶ Non placet etiā alia responsio Ale. in d. l. in fideicommissariā data per illum ei text. qui dicit, quōd ille tex. qui loquitur, quando filijs, seu liberis est faciēda restitutio non debet extendi ad filium, quando restitutio extraneo esset faciēda, quoniam impetator huiusmodi extēsiōe fieri phibet, vt ibi ergo nec etiā ex maiortate rationis fieri debet, qā hāc responsio tollitur ex ijs, q dicit Ioan. de Imola in d. §. quod auus respōdendo rex. in d. l. iubemus in fin. quā rñsionem sequitur etiā Ale. ibi, q dum ille text. in fi. dicit, vltra psonas, & casus de qbus ibi, nō oportet p duci & c. debet intelligi, q nō debet extendi vltra psonas liberorum primi gradus, nec ē ad alios casus vñ delicti pximē relatos, hoc est, dum loquit de cautione non praestanda, & non ad remota, dum loquit de imputatione fructuū, ad quā si etiā fieret relatio, sequeretur absurdum, q lex illa magis extraneis, q liberis testatoris in fideicommissis faueret, cuius contrarium fuit de mente illius text. ¶ Et quāuis relatio regulariter ad oīa pcedentia sit faciēda l. talis scriptura ff. de leg. j. c. dilecti de donatio. cū ibi nōr. tamē hoc fallit, quando absurdū resularet, qd vt cūteretur, solum ad pxima fit, vt habet per Bar. in d. l. talis scriptura, & in l. §. hoc edicto per illum tex. ff. de postu. lan. ¶ Non obstant not. per Alex. in d. l. in fideicommissariā, qui contrariam opinionem tenet sequēs plures antiquos doctores, de quibus supra, quia eorum opinio de rigore, & subtilitate iuris procedit, itaq; loquitur ibi Alex. at contrariā, quā ipsemet sequitur in d. §. quod auus, & quā est magis cōmunis, & de mente omniū aliorū doctorū, de aequitate, humanitate, ac secundū benigniorem rationē pcedit, veluti Alexan. ipse attestatur in d. §. quod auus. Quinimo, vt dictum est, ea etiā in puncto iuris verior

esse vñ. Et propterea sequenda est, & secundū illā dicēdū l. diuus ff. de integ. resti. l. placuit C. de iudi. cū simi. Et ita cōsuluit patus do. Carol⁹ I dīo suo consilio. ¶ Superest ē circa hoc tertū principē alia brevis difficultas, an Constantius, seu hīdes filius neant imputare fructus, quos iudicio testatoris pendente fideicommissi condōne pcepit iuxta not. per d. l. in fideicommissariā, in illā trebellianicā, not. per pra dixi, ex mente Pauli Caf. & aliorū, quos iam reli, possunt deducere ex portione Marciantonij, tanquā cōmodū pupillarī substitutionis restituerent, tenendo, non tñ pro vero affirmando, qd modū pupillarī restitutiōe veniat, vt latissime pra in secundo dubio discussum fuit. Et prima facie videtur concludendum, q fructus in illā trebellianicā sint imputandi, quoniam Constantius eam nō detrahit tanquam filius grauat⁹, & sic tūquam vnus de liberis primi gradus, sed tanquam pupillariter substitutus, & hares fratris pupilli, qui ex pupillari substitutione portionem Marciantonij habuit, qui per fideicommissum restituere grauat⁹ fuit, & sic potest tanquā extraneus, quā vt vnus de liberis primi gradus, & per hāc dispositio d. l. iubemus in huiusmodi trebellianica locum habere non videtur, vt supra cōclusum est. ¶ Contrarium tēse verius arbitror, in primis, quia vt ex verbis testamenti apparet, quibus in dubio standum est l. non aliter ff. de leg. j. cū simi. Constantius, qui in effectu vltimo loco decessit, tanquam vnus de filijs testatoris, & nō vt extraneus grauat⁹ fuit, vt ibi, & in casu, & casibus pra dictis sic cedentibus omnibus eius filijs ante viginti annorum annum, vltimo sic decessit & cāc lic vt vnus de filijs fuit rogatus & respectu portionis suā, & respectu portionis fratris praefundū tēdo illā esse restituendam, quoniam vna, eademque determinatio pariformiter cōprehēsa sub ea determinare debet, nam hoc iure ff. de vulg. & pupil. & habetur per Soz. in l. vtrum §. fin. ff. de reb. dub. in fin. verb. ¶ Præterea cum per successionem, quam fecit Constantius pū Marciantonio ex pupillari portione, quosq; senes confusi fuerint, vt est tex. in l. in ratione la. §. qd situm, iuncta l. q fundum §. q filij, & in ff. ad l. talis adeo q legata, & fideicommissa cōmuniter relicta debere dicantur non solum respectu portionis ipsius pupilli, sed etiam ipsius substituti pupillariter, itaq; etiam si per cōfusionem eorum patrimonij, quod totū substitutus à patre habere dicit, vt p Pau. de Cal. in d. l. qui filij in fin. Sequitur, q ratione huius vnois, & confusionis ipse Constantius grauat⁹ trebellianicā deducere dicitur de qualibet portione tanquā filius, & hares ipsius patris testatoris arg. l. q patris ff. de acquir. hāred. nā pupillariter substitutus tanquam hares testatoris succedere dicitur, quando filius institutus p parte fuit substitutus fratri impuberi pupillariter l. paterfamilias ff. de vulg. & pupil. ideo tanquā filius grauat⁹ de qualibet portione trebellianicā deducere poterit, abiq; eo, q fructus ei imputet p d. l. iubemus. Et hęc interpretatio i dubio est faciēda fauore filiarionis, vt ibi. ¶ Venio ad quartū principē, an ex phibitione alienationis restator trebellianicā phibuisse dicat, & tñ vñ dicendū, q licet arguēdo de falcidia ad trebellianicā, prout arguētū procedere videtur, vt in l. marcellus in prin. & d. Bar. ff. ad trebel. vbi traditur regula, q in quibuscq; testamentis cessat falcidia, cessat quoque trebellianica, item quia appellatione falcidia trebellianica continetur l. pater filium in prin. & l. Titia. ff. ad l. falcid. l. iubemus C. ad trebellianicā. Sed tñ falcidia ex eo q restator alienationem bonorum phibuit, ita dicitur phibita, vt detrahi nequeat, veluti in authen. in cō-

ti, sed aliorum suorum descendentiū, vt habet in d. §. si. At i casu nostro prohibita fuit alienatio: a testatore ad fauorē ipsorū filiorū prohibitorū, ergo dispositio d. auth. sed in ea, & i corpore, vnde sumit, in eo locum nō habebit, q̄a hęc prohibito alienationis ad fauorē filiorū facta odiū ipsorū operaretur, vt trebellianicā detrahere nō possint, qđ nō est dicendū, qđ inducta ad fauorē odium operari non debeat. I quod fauore C. de legi. cō simi. Quōd autē in casu nostro prohibito facta fuerit ad fauorē filiorū prohibitorū, cōstat, nā, fuerūt prohibiti alienare ante vigesimū quintū annū abq̄ue cōsensu alterius fratris testōris, & sic pp defectū ætatis suæ, quo casu ad ipsorū fauorē prohibita facta esse dicitur, cum non simpliciter, nec per petuō, sed propter defectū ætatis prohibiti fuerint, vt colligitur ex ijs, quæ voluit Salic. in l. ea lege in penult. col. in verfic. quæro quidam donauit C. de cōditiō. ob cau. vbi expresse per eum, & facit id, quod habetur per Alex. in consil. 155. volu. 2. in vlti. colum. licet Salice. in loco præallegato clarius loquat̄: & hoc motiū iudicio meo satis cōcludere vti. ¶ Tertio hæc conclusio confirmatur ex ijs, q̄ voluit Roma. in dicto suo consil. 206. col. 2. versū pmissæ. ¶ Præterea aduertendum est, qđ aliud est necesse, an prohibita alienatione trebellianica quoque simpliciter prohibita dicatur, & per prædicta vti dicendum, qđ non, quia nec falcidia hoc casu dicitur prohibita, aliud vero est quærere, an ex rebus prohibitis falcidia, seu trebellianica detrahi possit, & fortē dici possit, qđ sic per tex. in d. auth. sed in ea, & i corpore, qui sic loqui videtur. Nec per hoc tollitur, quin ex alijs rebus nō prohibitis detrahi possit, vti ibi, sicut i simili dicitur, qđ quantum per relicta facta ad pias causas falcidia, & trebellianica prohibita dicatur, vt in authen. similiter, ibique habetur. C. ad l. falc. & in d. l. marcellus i prin. tamen hoc debet intelligi quantum ad hoc, vt ex illis non possit detrahi, non autē vt ppter hoc ex alijs rebus detrahi nequeat, vt habetur in auth. similiter, & in d. l. marcellus in prin. sed prædicta prius magis placet, ex quibus apparet esse respōsum adductis supra in contrariū, qđ sunt declarāda, & limitāda, put dictum est ¶ Ad quēntū nunc principale dubiū condescendo, nunquid ex non cōfectione inuentarij Constantius beneficiū trebellianicæ amiserit, & quāuis hic articulus sit valde tritus, varijsq̄ in locis examinatus, de quibus copiosē per Ale. qui plures quæstas allegat in d. l. marcellus in prin. vbi Bar. & alij cōmuniter istud discutunt, ac etiā in d. auth. sed cō testator. C. ad falcid. & super eo docto. multū variant, dominusq̄ meus Soz. i d. l. marcellus i prin. in f. ver. arbitref, qđ sicut hoc modo beneficium falcidiæ peditur, vti in l. si. & si præfatam. C. de iure deliber. & in auth. de hæredi. & falc. in §. hinc nobis, ita beneficiū trebellianicæ admitti dicat, quodq̄ ipse ab hac opinionione iniudicādo, & cōsultendo nō recederet: † Tamen ad hærendo veritati, & cōmuni opinioni doctōrū, secundu quā iudicē semp iudicare debet, vti in locis vulgaribus, contrariū esse verius credo, ac ita tenendū arbitror, qđ beneficiū trebellianicæ nō perdatur, veluti intrepide cōcludit Bar. in d. l. marcellus in prin. in d. auth. sed cum testator, & in l. nemo potest. ff. de legaj. & hanc communem opinionem attestatur Ale. in d. auth. sed cum testator, & in cōsi. fol. 29. vol. 5. col. 2. nec nō in d. l. marcellus i pri. & ibi Ang. dicitqđ Ale. se illam semper in legēdo, & cōsultendo secutum esse, multosq̄ in locis allegatis hoc renentes enumerat, quos breuiter causa nō refero. Habe tur etiam per Ang. & Imolam in l. j. hęc stipulatio. ff. si cui plus, quam per l. falcid. & Paul. Castr. in l. co hæredi. §. cum filijs, ff. de vulg. & pupilla. inquit fatuū esse.

esset ab hac opinione Bar. in cōsulēdo deuare: Quibus aut rationibus, & argumētis adducti ita sentiāt, cū inspicī possint, nō refero, neq; varias sup hoc doctōrū opiniones enarro, cū satis, superq; existimē nobis fore, si q̄ sit cōmunis opinio, apertē constet. Quinimmo Bal. in cōf. 97. incip. sup primo lib. 2. col. 2. in vers. ex his apparet responsio dicit, q̄ et in casu, quo dū legitimā a filio grauato sunt detrahēda, put de iure canonico cautū est, & generali cōsuetudine approbatū, docto. cōmuniter volūt, q̄ filius ob nō cōfectionē inuentarij beneficiū trebellianicē pdere nō dicat, maximē p d. c. raynuti⁹, & d. c. raynaldus extra de testa. q̄ iura indistinctē pmittunt deducōnē trebellianicā, nulla habita de inuentario consideratione, qd̄ verissimū esse, & sapius in hac sententiā cōsuluisse ait. ¶ Præterea pōdero tex. in d. c. raynaldus, q̄ dum loquit de legitimā, & trebellianicā a filio deducēdis, simpliciter pmittit illas absque inuentarij cōsideratione posse deduci, deinde circa finē, dum loquit de falcidia deducēda, dicit eā posse deduci, si heres inuentariū cōfecerit, ergo ibi est tex. q̄ licet p nō cōfectionem inuentarij beneficiū falcidiæ amittatur, non tamen beneficiū trebellianicē perdit, & hoc de iure verissimū esse existimo, q̄ quid cōtrarium tenentes dixerint, quorum rationibus, & argumētis respondeas, vt faciunt Barto. Alexan. Pau. de Castr. & alij in locis præallegatis, inter quæ contra prædictam communem opinione Bar. & aliorū magis stringit tex. i. illo adiecto cū si verō nō fecerit in auth. de hered. & falc. quem ad hoc ponderat Bal. in d. auth. sed cum testator colum. 2. in vers. sed contra istud oppono, dicens per eū decidi hanc questionem, per quem Sozi. quoq; in d. l. marcellus opinionem contra Barto. secutus fuit, volens, vt ille tex. loquatur nō solum de legatis, & fideicommissis particularibus, sed et de vniuersalibus, vt ibi p cū. q̄ quid dixerit Ale. qui respondens dicebat, eū loq̄ de fideicommissis, & legatis particularibus dumtaxat. Ceterū sequendo opinionem Bar. & cōmunem primo responsio Ale. sublineri posset, quia oīa, quæ ibi text. prius de legatarijs, & fideicommissarijs dixerat, real sumit postea per verba legata, & fideicommissa particularia importantia, vt ibi licet puræ substantiæ morientis transcendat mensuram legatorū datio. ¶ Secundo ¶ etiam præsupponendo d. §. illo adiecto cū sequentibus loqui de fideicommissis vniuersalibus, respondeas, q̄ dum ille tex. mādāt pro forma, & solennitate cōfectionis inuentarij legatarios, & fideicommissarios et vniuersales esse citādos, & vocādos, sicut creditores quoq; hereditarij vocādi sunt, hoc disposuit, vt oēs, quorū interesset, p̄sentes foret, quō cognoscere, & videre possent, an aliqua fraus ab hēde cōmitteret in describēdo res hēditarias in inuētra, nō aut ad effectū, vt respectu legatorū, & fideicommissorū particulariū hares falcidia pderet, & respectu vniuersaliū trebellianicā, quia hoc tex. ille nō dicit, sed solum, q̄ si hæc forma, & solennitas obseruata nō fuerit, vt q̄ legatarij, vel fideicommissarij, vel creditores citati non fuerint, tunc ipse heres falcidiam non retineat, & legatarijs, fideicommissarijs, ac hēditarijs creditorib⁹ ultra vires hēditatis satisfacere teneatur, perinde ac si inuentariū factū non fuisset. Præterea dum ille tex. dicit, q̄ complebit legatarios, & fideicommissarios, debet intelligi, etiam si complendo datio fideicommissorum, & legatorum vires hēditatis excederet, vt clarē litera illa dicit, q̄ verba nō possunt nisi legatis, & fideicommissis particularibus puenire, non autem vniuersalib⁹, nam per dationem fideicommissorum vniuersalium, licet trebellianica ab herede nō retineretur, non posset ipse heres vl

tra vires hēditarias dici grauati, t̄ cū heres p̄fideicommissum vniuersale grauatus et nullo cōfesso inuentario, & i. casu, quo abiq; aliquo cōmodo tenent res hēditatis vires, restituere teneat l. q̄a poterat. in remen §. qui suspēctā cū limi. ff. ad trebel. & hec quāquintū dubiū dicta sufficiant. ¶ Sexti aggreor, q̄ legitimā iure naturæ debita Constantio, & Marconio minor censet, ppter legatū septingentorū catorū factū dominæ luniperæ, adeo q̄ illi in eorū legitimā cōputentur, & ex mēte, & verbis testatorum detur concludendū, q̄ sic, t̄ quoniam illa in legitimā imputantur, quæ ex patrimonio, & iudicio defuncti veniūt, & maximē si ea debere imputari expresse voluit, quāuis iure hereditario non debeantur. Loquimur in fi. C. de inof. testa. ergo magis si iure hereditario l. quoniam nouella C. de inof. testa. habetur per Bar. in l. in quartam col. 4. ver. venio ad quartam debitorum iure naturæ ff. ad l. falc. vbi ipse hanc regulam ponit: Sed in casu nostro testator in euentū fideicommissi reliquit dominā luniperæ filia vltra dotes ducatos septingētos auri iure institutionis & oī meliori modo & c. & hoc p omni portione & rati legitime, & p omni eo, & toto, qd̄ ipsi, & alijs filiis eius deberi posset, itaq; testator voluit dictos septingētos ducatos in ratam legitimā computari, quāuis suis deberetur, ergo & c. ¶ Secundo ¶ quoniam ista fœmina exclusa per masculos a successione et dispositione statuti huius ciuitatis ad legitimā nō admittatur, nec in ea partē ipsi filijs masculis faciat, vti debet in statuto posito sub rub. de successio. liberorū cōdito testō, & sub rub. de successio. libero ab intest. iunctis nō. per scriben. in l. gallus §. quid si rārum, & ibi Ale. ff. de lib. & posth. in auth. nouissima maximē p Salic. C. de inof. testa. Ale. in l. qd̄ de bonis, quarta ff. ad l. falc. & put aliā cōsulēdo tēni, tamen ex p̄uisione testatoris deficientibus masculis filia fœmina ad legitimā, & successione vocari pot, sicut si esset masculus, arguēdo de statuto ad dispositionem testatoris, nam per statutū introduci pot, q̄ masculus solus exclusa fœmina succedat, donec superueniat, & illo deficiente etiam post aditam hēditatem ad legitimā, & successione fœmina admittet, perinde ac masculus nūquā existeret, vt colligitur exis, quæ ponit Bar. in l. in fi. ff. ad tertullia. ergo & hoc p̄uisione testatoris fieri poterit, cuius dispositio l. ex §. disponat in auth. de nup. ¶ Tertio ¶ qui ad aliquā partē etiam minimam admittitur, alteri partē facit, veluti si in totum succederet, vt est regula, q̄ ponit in l. planē §. si duobus ff. de leg. i. l. huiusmodi §. si Titio co. tit. Bal. & alij in l. si quis filium, & in auth. nouissima C. de inof. testa. Bar. & scriben. i. l. pater filii ff. eo. & in l. i. §. quod habebat in 4. q. ff. de bono p̄ cōtra tab. & Sozi. in cōf. 202. i. fi. verb. ¶ Sed dominā luniperā ad aliquā partē legitimē ex dispositione, & voluntate testatoris admittit, hoc est ad septingētos ducatos illi, vt supra reliquos, ergo partē in legitimā accipit, t̄ quod voluit Salic. i. d. auth. nouissima in vlt. verbis, vbi ferē in terminis nostris q̄stione ponit, q̄ ita te statuto, q̄ filia fœmina ab intestato filium vniuersaliter instituerit, & filiam vltra dotes in decem, filia non prohibetur petere supplementū legitimæ, & sic in hoc casu filia ad partem admittetur, & ipsi masculo ex p̄uisione testatoris partem l. legitimā facit. ¶ Præmissis tñ non obstantibus, contrariū de iure verius est, q̄ ob relictum septingentorum ducatorum factum dominæ luniperæ legitimā iure naturæ debita Constantio, & Marconio minui nō debet.

legitimā dicit septingenti ducati sint
heres p. fidei
confecto iure
odo tenet re
quatenus iur
porterat. la. re
& hec quod
aggreator. ca
& Marco
septingenti d
pili in corti
bis testator
illa in legiti
dicio de fidei
ari exprese
eantur. lo. im
iure heredita
st. habetur per
ad quam de
hanc regulam
uentū fidei
fua vltra dote
onis & o. me
one & rata legi
alis filijs eius
tos septingen
tari. quz ius
quam filia
lione ex dpo
nā nō admi
is faciat. vte
clio. lib. orbi
bero. ab intest
id si fārum. &
tima maxime
onis. quarta
tamen ex p
alis filia formi
ni pōt. sicut i
pōtitionē
q. p. masculis
superuixerit
fidei ad le
itret. perinde
itur ex ijs. quz
zo & hoc p
p. pōtito e
qui ad aliqu
eri parē facit
regula. q. pōt
ulmodi. q. Ti
& in auth. no
n. l. pater filii
de bono. pōt
ed domina l.
pōtione. & no
septingenti
in legitimā
¶ Victimā
ma in rō. ver
ponit. q. itan
ū masculis nō
um vniuer
decem. filia
egitimā. & sic
& ipi mas
gitima facit
trān de iur
um ducati
natur a
inui nō dū
nq

nepti seu donationē pp nuptias descendenti ex filio
vt hñ in d. l. qm nonella. nō aut qñ pater alteri extra
neco. vel et collaterali ipsius filij relinqueret cū hoc
q illud in legitimā filij esset imputandū. Secundo re
spondeo. q. dispositū in testamento per testatorem
de relicto septingentorū ducatorum cōputando i ra
tam legitimā debet intelligi de legitima debita ipsi
dominā Luniperā. & alijs suis filiabus. non aut filijs
masculis. hoc n. testator facere potuit. vt relictu fa
ctu dñe Luniperā sit in legitimā sibi debitā ipuradu
si qua de iure sibi deberetur. d. l. qm nouella: & qd
hac fuerit mens testatoris. colligitur tam ex pce
dentibus. q. ex sequentibus. in quibus testator solum
de domina Luniperā. & filiabus fœminis loquit non
aut de masculis. vt ibi. & eo casu iure institutionis
& omni meliori modo reliquit Luniperā. & cuicun
que alteri filia vltra dotes ducatos septingentos auri.
& hoc pro omni portione. & rata legitimā. & p
omni eo. & toto. qd ipsi Luniperā. & dictis eius filijs
deberi possit. seu quo vis modo ipsa. seu ipsa petere
possint & c. Noto verba pcedentia ante. quam fieret
mentio de rata legitimā. ac et subsequētia. q. solum
ad filias fœminas adaptantur. ergo id. qd dixit testa
tor de rata legitimā. debet intelligi de legitima de
bita filiabus. si qua de iure petere possint. vt patet ex
illis verbis. seu quouis mō ipsa. seu ipsa petere possēt
ac et alia subsequētia hoc demonstrāt. q. ex sequen
tibus. & pcedentibus declaratio. ac interpretatio
sumit l. si seruus pluriū in fi. cū ibi nō. ff. de leg. j. l. nū
mis. ff. de leg. 3. l. semper in stipulationibus cū simi. ff.
de rei iuris. & hac intelligentia coadiuuatur. q. a con
formis est dispositioni iuris cōis. & cū eo pccordat. q.
pater de iure facere pōt. qui bñ pōt disponere. vt reli
ctu filio seu filia vel descendenti ex eis in legitimam
57 ipsi filio. vel filia imputeretur per prædicta. & semp
facienda est interpretatio. vt dispositio testatoris se
cundū ius cōe intelligatur. & pro ut de iure testator
facere pōt. vt hñ per Bar. Alex. & alios l. haredes mei.
§. cū ita cum similib. ibi allega. ff. ad trebell. Paul. de
Cast. in l. si duo per illum tex. ff. de acq. haredi. l. ne
mo pōt. ff. de leg. j. c. cām q. de rescrip. ¶ Nō obstat. q.
in testamēto dicat. & pro rata legitimā. & omni eo.
& toto. qd ipsi Luniperā. & alijs eius filijs deberi & c.
& sic exprese loqui videat de legitima filijs quoque
debita. quia respōdeo. q. dum dixit de filijs. voluit de
filiabus fœminis. & nō de masculis intelligere. de ut
clare ex pcedētibz & subsequētibz colligitur. &
de filijs errore. vel imperitia notarij expressum fuit:
p quo facit. dum dñ. ipsi Luniperā. & alijs eius filijs.
nō. n. dictionē alijs. q. solet repetere eādē qualitatē
pcedētem arg. textus cū ibi nō. in l. fugitiui. C. de ser
uis fugiti. Vel melius testator voluit intelligere. nō
de filijs suis. sed de filijs Luniperā. vt sicuti relictu. illi
factū voluit p legitimā sua fore computadu. ita & p
legitimā. quā aliquo casu filijs Luniperā deberi pos
set. Præterea id qd de rata legitimā dixit. solū vide
tur posse referri ad Luniperā. & alias filias. vt fiat pū
ctus hoc modo. reliquit septingentos ducatos Luni
perā. & cuicūque alteri eius filia. & hoc p omni
portione. & rata legitimā. hic fiat punctus. deinde
alia verba sequētia referantur. ad id quod sequitur de
filijs. Verū pcedētes respōsiones magis placēt. ¶ Nō
obstante ea. quā secundo loco adducebantur p no
rat per Bar. in l. si. ff. ad tertullia. qm Barto. ibi i ter
minis statuti excludēt filias fœminas propter ma
sculos distinguit. q. aut statutum dicit filias. fœmi
nas excludi a successione. neq. posse succedere. do
nec masculus superuixerit. & tunc filia perpetuo ex
cludit. non censetur. sed solum ad tempus. adeo. q.
mortuo masculo sine filijs admittuntur. & hic non
est ca-

